

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
	I Informācija	
	Komisija	
2005/C 56/01	Euro maiņas kurss	1
2005/C 56/02	Komisijas Lēmums paziņojumam par lietu nodošanu attiecībā uz koncentrācijām ⁽¹⁾	2
2005/C 56/03	Komisijas paziņojums par ierobežojumiem, kas tieši saistīti un nepieciešami koncentrāciju īstenošanai ⁽¹⁾	24
2005/C 56/04	Komisijas paziņojums par vienkāršotu procedūru dažu koncentrācijas procesu izskatīšanai saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾	32
2005/C 56/05	Pārstrādātie paskaidrojumi saistībā ar III pielikumu "noteiktas izcelsmes izstrādājumu" jēdziena definīcija un administratīvās sadarbības metodes nolīgumam par asociācijas izveidi starp Eiropas Kopien un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Čīles Republiku, no otras puses	36
2005/C 56/06	Valsts atbalsts – Apvienotā kraliste — Valsts atbalsts Nr. C 42/2004 (ex N 350/2004) – "Pabalsti uzņēmumu telpu remontam" — Uzaicinājums iesniegt apsvērumus saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punktu ⁽¹⁾	38
2005/C 56/07	Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju (Lieta Nr. COMP/M.3678 – Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV) — Lieta, kas pretendē uz vienkāršotu procedūru ⁽¹⁾	45

I

(Informācija)

KOMISIJA

Euro maiņas kurss ⁽¹⁾**2005. gada 4. marts**

(2005/C 56/01)

1 euro =

Valūta	Maiņas kurss	Valūta	Maiņas kurss
USD ASV dolārs	1,3115	LVL Latvijas lats	0,6964
JPY Japānas jēna	138,33	MTL Maltas lira	0,4309
DKK Dānijas krona	7,4438	PLN Polijas zlots	3,9287
GBP Lielbritānijas mārciņa	0,68760	ROL Rumānijas leja	36 497
SEK Zviedrijas krona	9,0555	SIT Slovēnijas tolērs	239,69
CHF Šveices franks	1,5491	SKK Slovakijas krona	37,884
ISK Islandes krona	79,82	TRY Turcijas lira	1,6732
NOK Norvēģijas krona	8,2275	AUD Austrālijas dolārs	1,6715
BGN Bulgārijas leva	1,9559	CAD Kanādas dolārs	1,6317
CYP Kipras mārciņa	0,5827	HKD Hongkongas dolārs	10,2295
CZK Čehijas krona	29,665	NZD Jaunzēlandes dolārs	1,8031
EEK Igaunijas krona	15,6466	SGD Singapūras dolārs	2,1375
HUF Ungārijas forints	242,44	KRW Dienvidkorejas vons	1 322,39
LTL Lietuvas lits	3,4528	ZAR Dienvidāfrikas rands	7,8168

⁽¹⁾ Datu avots: atsaucies maiņas kursu publicējusi ECB.

Komisijas Lēmums paziņojumam par lietu nodošanu attiecībā uz koncentrācijām

(2005/C 56/02)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

1. Šī paziņojuma mērķis ir vispārīgi aprakstīt lietu nodošanas sistēmas loģisko pamatojumu, kas dots Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulas (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienotās regula) ⁽¹⁾ 4. panta 4. un 5. punktā, 9. un 22. pantā, ieskaitot nesenās izmaiņas sistēmā, katalogizēt juridiskos kritērijus, kuri jāizpilda, lai lietu nodošana būtu iespējama, un izklāstīt faktorus, kurus var ņemt vērā, izlemjot par lietu nodošanu. Paziņojumā ir arī praktiski norādījumi par lietu nodošanas sistēmas mehānismu, jo īpaši attiecībā uz pirmspaziņošanas lietu nodošanas mehānismu, kas paredzēts Apvienotās regulas 4. panta 4. un 5. punktā. Šajā paziņojumā sniegtie norādījumi attiecas, *mutatis mutandis*, uz lietas nodošanas noteikumiem, kas ietverti EEZ Līgumā ⁽²⁾.

I. IEVADS

2. Kopienas jurisdikciju apvienotās kontroles jomā nosaka ar apgrozījumu saistītu kritēriju piemērošanu, ko ietver Apvienotās regulas 1. panta 2. un 3. punkts. Izskatot koncentrācijas jautājumus, Komisijas un dalībvalstu jurisdikcija nesakrīt. Drīzāk, Apvienotās regula nosaka kompetences skaidras robežas. Koncentrācijas "Kopienas mērogā", t.i. tās, kuru apgrozījums ir virs Apvienotās regulas 1. pantā noteiktās robežvērtības, ietilpst ekskluzīvā Komisijas jurisdikcijā; pamatojoties uz Apvienotās regulas 21. pantu, dalībvalstīm nav pieļauts piemērot šādām koncentrācijām valsts tiesību aktu konkurences jomā. Koncentrācijas, kas nepārsniedz robežvērtību, paliek dalībvalstu kompetencē; saskaņā ar Apvienotās regulu Komisijai nav jurisdikcijas to izskatīšanai.
3. Jurisdikcijas noteikšana, vadoties tikai no fiksētiem ar apgrozījumu saistītiem kritērijiem, uzņēmumiem, kas apvienojas, sniedz juridisku noteiktību. Lai gan finansiālie kritēriji vispārēji kalpo kā efektīvs līdzeklis darījumu kategorijai, attiecībā uz kuru Komisija ir vispiemērotākā iestāde, Regula (EEK) Nr. 4064/89 papildināja šo skaidri izstrādāto juridisko shēmu, lai pēc pieprasījuma un ar noteikumu, ka izpildīti konkrēti kritēriji, būtu iespēja, ka Komisija pārdresē lietas dalībvalstīm un otrādi.
4. Kad regula (EEK) Nr. 4064/89 tika pirmo reizi ieviesta, Padome un Komisija paredzēja, ka lietu nodošana tiks pielietota tikai "ārkārtējos gadījumos" un ja intereses attiecībā uz attiecīgās dalībvalsts konkurenci nevarētu pienācīgi aizsargāt citādā veidā ⁽³⁾. Tomēr kopš regulas (EEK) Nr. 4064/89 pieņemšanas ir bijuši vairāki notikumi. Pirmkārt, gandrīz visās dalībvalstīs ir ieviesti tiesību akti apvienotās kontroles jomā. Otrkārt, saskaņā ar 9. pantu Komisija ir izmantojusi savu diskreciju vairākas lietas nodot dalībvalstīm, kad bija skaidrs, ka attiecīgā dalībvalsts var labāk veikt izmeklēšanu nekā

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp. Ar šo Regulu pārstrādāta Padomes 1989. gada 21. decembra Regula (EEK) Nr. 4064/89 par uzņēmumu koncentrācijas kontroli (OV L 395, 30.12.1989., 1. lpp.). Labotā versija OV L 257, 21.9.1990., 13. lpp.

⁽²⁾ Skatīt EEZ Apvienotās komitejas 2004. gada 8.jūnija Lēmumu Nr.78/2004 (OV L 219, 8.6.2004., 13. lpp.).

⁽³⁾ Skatīt piezīmes Padomes Regulai (EEK) Nr. 4064/89 ["Apvienotās kontrole Eiropas Savienībā", Eiropas Komisija, Brisele-Luksemburga, 1998.g., 54.lpp.]. Skatīt arī Lietu T-119/02 *Philips/ Komisija, Rec.*, 2003, II-1433.lpp. (Lieta M.2621 *SEB/Moulinex*) 354.punktā.

Komisija ⁽⁴⁾. Līdzīgi, daudzos gadījumos ⁽⁵⁾ vairākas dalībvalstis nolēma veikt kopēju lietas nodošanu saskaņā ar 22. pantu apstākļos, kad bija skaidrs, ka Komisija ir iestāde, kas atrodas labākā pozīcijā, lai veiktu izmeklēšanu ⁽⁶⁾. Treškārt, ir palielinājies to darījumu skaits, kas neatbilst Apvienošanās regulas 1.pantā noteiktajām robežvērtībām un par ko vajadzīgs iesniegt iesniegumu vairākās dalībvalstu jurisdikcijās, šī ir tendence, kas varētu turpināties līdz ar dalībvalstu skaita Kopienā palielināšanos. Daudzi no šiem darījumiem ietekmē konkurenci ārpus atsevišķu dalībvalstu teritorijām ⁽⁷⁾.

5. Pārskatīšana, kas veikta attiecībā uz lietu nodošanas sistēmu Apvienošanās regulā, ir paredzēta, lai atvieglotu lietu pārdresēšanu starp Komisiju un dalībvalstīm atbilstīgi subsidiaritātes principam tā, lai principā lietu izskatītu visatbilstošākā iestāde vai iestādes konkrēta apvienošanās gadījuma izmeklēšanas veikšanai. Tai pašā laikā pārskatīšanas pasākumi arī domāti, lai saglabātu 1989. gadā ieviestās Kopienas apvienošanās kontroles sistēmas pamatiezīmes, it īpaši noteikumu par “vienas institūcijas apstiprinājumu” konkurences rūpīgai pārbaudei gadījumos, kad ir apvienošanās ar pārrobežu ietekmi, un alternatīvu daudzajiem apvienošanās kontroles paziņojumiem ES ⁽⁸⁾. Bieži šie daudzie iesniegumi ietver vērā ņemamas izmaksas gan konkurences iestādēm, gan uzņēmumiem.

6. Lietu pārdresēšanas sistēma pašlaik paredz, ka lietu nodošanu var arī uzsākt pirms oficiāla iesnieguma kādā no dalībvalstu jurisdikcijām, tādā veidā pēc iespējas agrāk sniedzot uzņēmumiem, kas apvienojas, iespēju noskaidrot, kurā jurisdikcijā viņu darījums beidzot tiks rūpīgi izskatīts. Šādai pirmspaziņošanas lietu nodošanai ir tāds labums, ka tā samazina papildizmaksas, īpaši termiņa nokavējuma sakarā, kas saistīts ar lietu nodošanu pēc iesnieguma.

7. Regulas (EK) Nr. 139/2004 lietu nodošanas sistēmas pārskatīšanas pasākumi tika veikti, lai tā darbotos kā juridiski elastīgs mehānisms ⁽⁹⁾, kas tai pašā laikā nodrošina efektīvu konkurences aizsardzību un, cik vien iespējams, ierobežo “forum shopping” apjomu. Tomēr, ņemot vērā jo īpaši juridiskās noteiktības svarīgumu, jāuzsver, ka lietu nodošana ir izņēmums no tiem vispārējiem noteikumiem, kas nosaka jurisdikciju, pamatojoties uz objektīvi nosakāmu apgrozījuma robežvērtību. Turklāt saskaņā ar 4. panta 4. un 5. punktu, 9. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 22. pantu, Komisija un dalībvalstis saglabā zināmu rīcības brīvību, izlemjot vai nodot tās lietas, kas ietilpst viņu “sākotnējā jurisdikcijā”, vai akceptēt lietas izskatīšanai, kas pēc piekritības nav viņu “sākotnējā jurisdikcijā” ⁽¹⁰⁾. Tiktāl šī Paziņojuma mērķis ir sniegt tikai vispārējus norādījumus attiecībā uz konkrētu lietu vai lietu kategoriju piemērotību to nodošanai.

⁽⁴⁾ Tas ir fakts, ka dažas Kopienas mēroga koncentrācijas ietekmē konkurenci valsts vai vietējos tirgos vienā vai vairākās dalībvalstīs.

⁽⁵⁾ M.2698 *Promatech/Sulzer*; M.2738 *GE/Unison*; M.3136 *GE/AGFA*.

⁽⁶⁾ Tāpat Eiropas Konkurences iestāžu (EKI) asociācijas kontekstā dalībvalstu konkurences iestādes ir izdevušas ieteikumu, kas domāts, lai sniegtu norādījumus par principiem, pēc kuriem valstu konkurences uzraudzības iestādes izskatītu lietas, kas atbilst kopējai lietu nodošanai saskaņā ar Apvienošanās regulas 22. pantu – EK *Apvienošanās regulas 22.panta piemērošanas principi, ko veic valstu konkurences iestādes EKI tīklā*.

⁽⁷⁾ Lai gan ar 1. panta 3. punkta ieviešanu 1997. gadā daži šādi gadījumi atbilst Apvienošanās regulas jurisdikcijai, bet daudzi ir ārpus tās. Skatīt 21. punktu *et seq* Komisijas 2001. gada 11. decembra Zaļajā grāmatā, KOM (2001)745 galīgs.

⁽⁸⁾ Skatīt Apvienošanās regulas 11., 12. un 14. apsvērumu.

⁽⁹⁾ Skatīt Apvienošanās Regulas 11. apsvērumu.

⁽¹⁰⁾ Skatīt tomēr, *infra*, 14. atsauci. Bez tam ir jāatzīmē, ka saskaņā ar 4.panta 5.punktu Komisijai nav diskrecijas pieņemt vai nepieņemt lietu, uz ko neattiecas tās sākotnējā jurisdikcija.

II. LIETU NODOŠANA

Galvenie principi

8. Ar Apvienošanās regulu iedibinātā apvienošanās kontroles sistēma, ieskaitot šeit iekļauto lietu pāradresēšanas mehānismu starp Komisiju un dalībvalstīm, ir atbilstīga EK Līgumā paredzētajam subsidiaritātes principam⁽¹¹⁾. Lēmumos par lietu nodošanu ir jāņem vērā subsidiaritātes principa piemērošanas visi aspekti šajā kontekstā, it īpaši to, kas ir visatbilstošākā iestāde izmeklēšanas veikšanai, "vienas institūcijas apstiprinājuma" sistēmai raksturīgie ieguvumi un juridiskās noteiktības svarīgums attiecībā uz jurisdikciju⁽¹²⁾. Šie faktori ir savstarpēji saistīti un, attiecīgi, uz katru no tiem liktais svars būs atkarīgs no katras lietas specifikas. Galvenokārt, apsverot, vai izmantot savu diskreciju veikt lietas nodošanu jeb tai piekrist, Komisijai un dalībvalstīm jāpatur prātā nepieciešamība nodrošināt konkurences efektīvu aizsardzību visos tirgos, kurus šis darījums ietekmē⁽¹³⁾.

Atbilstošā iestāde

9. Principā jurisdikcija jāpāradresē uz citu konkurences iestādi tikai tajos gadījumos, kad pēdējā ir labāk piemērota tam, lai nodarbotos ar apvienošanās, ņemot vērā lietas īpašās iezīmes, kā arī iestādei pieejamos līdzekļus un speciālās zināšanas. Sevišķa uzmanība jāpievērš šīs apvienošanās ietekmes uz konkurenci iespējamo lokalizāciju. Tāpat jāņem vērā ar jebkuru iecerēto lietu nodošanu saistītos sarežģījumus administratīvo pasākumu kontekstā⁽¹⁴⁾.
10. Jurisdikcijas pāradresēšanas vajadzība varētu būt pārliecinoša, ja izrādās, ka konkrētais darījums var būtiski ietekmēt konkurenci, un tādēļ ir rūpīgi jāpārbauda.

Vienas institūcijas apstiprinājums

11. Lēmumos par lietu nodošanu, jāņem vērā arī tie ieguvumi, ko dod "vienas institūcijas apstiprinājums", kas ir Apvienošanās regulas pamatā⁽¹⁵⁾. Vienas institūcijas apstiprinājuma noteikumi ir labvēlīgi gan konkurences iestādēm, gan uzņēmumiem. Parasti administratīvā efektivitāte pieaug, ja apvienošanās izskata viena konkurences iestāde, tādējādi izvairoties no ieviešanas pasākumu dubultošanās un sadrumstalojumu piemērošanas, kā arī daudzo iestāžu iespējamās nesaskaņotas rīcības (attiecībā uz izmeklēšanu, novērtējumu un iespējamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem). Tas arī parasti dod priekšrocības uzņēmējdarbībai, it sevišķi uzņēmumiem, kas apvienojas, samazinot izmaksas un grūtības, kas saistītas ar daudzajiem iesniegšanas pienākumiem, un novēršot tādu konfliktējošu lēmumu pieņemšanas risku, kas rodas no viena un tā paša darījuma vienlaicīgas vērtēšanas vairākās konkurences iestādēs, kuras darbojas dažādos tiesiskajos režīmos.

⁽¹¹⁾ Skatīt EK Līguma 5. pantu

⁽¹²⁾ Skatīt Apvienošanās regulas 11. un 14. apsvērumu.

⁽¹³⁾ Skatīt Apvienošanās regulas 9. panta 8. punktu; skatīt arī *Philips/Komisija* (343. punkts), kur Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesa apgalvo, ka "lai gan saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 4064/89 9. panta 3. punkta pirmo daļu Komisijai ir plaša rīcības brīvība attiecībā uz koncentrācijas lietu nodošanu, tā nevar izlemt veikt šādu lietas nodošanu gadījumā, ja izskatot dalībvalsts pieprasījumu par lietas nodošanu, ir skaidrs, ka, pamatojoties uz precīzu un saskanīgu pierādījumu kopumu, šāda lietas nodošana nevar attiecīgā tirgū nodrošināt efektīvu konkurenci."; skatīt arī T-346/02 un T-347/02 *Cableuropa SA /Komisija*, 2003. gada 30. septembris, lieta nav vēl izziņota (215. punkts). Komisijas vērtējumam svarīgie nosacījumi ietver, *inter alia*, faktu, ka dalībvalstī: i) ir īpaši tiesību akti koncentrācijas kontrolei konkurences aspektā un specializētas struktūras, lai nodrošinātu, ka šie tiesību akti tiek īstenoti valsts tiesu iestāžu uzraudzībā; ii) ir precīzi identificētas kompetences bažas, ko radījusi koncentrācija attiecīgajos tirgos minētajā dalībvalstī (skatīt augstāk citēto *Philips/ Komisija* 346-347. punktu).

⁽¹⁴⁾ Tas var ietvert apsvērumus par salīdzinošajām izmaksām, termiņa nokavējumu, juridisko nenoteiktību un pretrunīga vērtējuma risku, kas var tikt saistīta ar izmeklēšanu, vai tās daļu, un ko veic daudzas iestādes.

⁽¹⁵⁾ Skatīt Apvienošanās regulas 11. apsvērumu.

12. Tādēļ, kur vien tas iespējams, jāizvairās no lietu fragmentācijas nodošanas rezultātā⁽¹⁶⁾, ja vien nav skaidrs, ka daudzas iestādes labāk nodrošinās visu to tirgu efektīvu konkurences aizsardzību, kurus darījums ietekmē. Tādējādi, kaut gan saskaņā ar 4.panta 4.punktu ir iespējamas daļējas lietu nodošanas, parasti būtu atbilstīgi vienai iestādei izskatīt visu lietu (vai vismaz tās saistītās daļas)⁽¹⁷⁾.

Juridiskā noteiktība

13. Vajadzīgā uzmanība jāpievērš arī juridiskās noteiktības svarīgumam attiecībā uz to, kurā jurisdikcijā atrodas konkrētā koncentrācija, ņemot vērā visu iesaistīto pušu intereses⁽¹⁸⁾. Līdz ar to, lietu nodošana jāveic tikai tajā gadījumā, ja ir pārliecinošs iemesls novirzīties no attiecīgās lietas "sākotnējās jurisdikcijas", it īpaši pēcpaziņošanas posmā. Līdzīgi, ja lietas nodošana ir notikusi pirms paziņojuma, tad tajā pašā lietā, cik vien iespējams, jāizvairās no pēcpaziņošanas lietas nodošanas⁽¹⁹⁾.
14. Juridiskās noteiktības svarīgums jāpatur prātā arī attiecībā uz lietas nodošanas juridiskajiem kritērijiem, un īpaši – ņemot vērā stingrus termiņus – pirmspaziņošanas posmā. Līdz ar to, par lietu nodošanu pirms iesnieguma jālemj principā tajos gadījumos, kad vairāk vai mazāk ir no paša sākuma skaidrs tirgus ģeogrāfiskais apjoms un/vai iespējama ietekme uz konkurenci, lai pēc šādiem pieprasījumiem varētu ātri pieņemt lēmumus.

Lietu nodošana: juridiskās prasības un citi vērā ņemami faktori

Pirmspaziņošanas lietu nodošana

15. Pirmspaziņošanas lietu nodošanas sistēma tiek uzsākta koncentrācijā iesaistītajām pusēm iesniedzot pamatotu iesniegumu. Apsverot šādu pieprasījumu, koncentrācijā iesaistītajām pusēm, pirmkārt, jāpārbauda vai Apvienošanās regulā noteiktās attiecīgās juridiskās prasības ir izpildītas, un otrkārt, vai pirmspaziņošanas lietu nodošana ir atbilstīga iepriekš izklāstītajiem galvenajiem principiem.

Lietu nodošana no Komisijas dalībvalstīm saskaņā ar 4. panta 4. punktu

Juridiskās prasības

16. Lai saskaņā ar 4. panta 4. punktu Komisija veiktu lietu nodošanu vienai vai vairākām dalībvalstīm, jāizpilda divas juridiskās prasības:
- i) jābūt norādēm, ka koncentrācija var būtiski ietekmēt konkurenci tirgū vai tirgos, un
  - ii) attiecīgajam tirgum (-iem) jāatrodas dalībvalstī un jāatbilst visiem atsevišķa tirgus raksturlielumiem.

⁽¹⁶⁾ Pirmās instances tiesa lietā *Philips / Komisija* ieņēma nostāju, *obiter dictum*, ka lietu "fragmentācija", kaut arī iespējama 9. panta piemērošanas rezultātā, ir "nevēlama raugoties no "vienas institūcijas apstiprinājuma" principa, uz kuru balstās Regula (EEK) Nr. 4064/89". Turklāt, Tiesa, atzīstot, ka "nekonsekventu, vai pat nesavietojamu" lēmumu pieņemšanas risks no Komisijas un dalībvalstu puses "ir raksturīgs ar 9. pantu iedibinātajai lietu nodošanas sistēmai, skaidri darīja zināmu, ka pēc tās uzskatiem, tas nav vēlams. (Skatīt 350. un 380. punktu).

⁽¹⁷⁾ Tas atbilst Komisijas lēmumam lietās M.2389 *Shell/DEA* un M.2533 *BP/E.ON* nodot uz Vāciju visas lietas par pakārtotiem naftas produktu tirgiem. Komisija paturēja to lietu daļas, kas saistītas ar iepriekšējā posma tirgiem. Līdzīgi lietā M.2706 *P&O Princess/Carnival* Komisija izmantoja savu diskreciju, lai nenodotu daļu lietas uz Apvienoto Karalisti, tāpēc ka tā vēlējas izvairīties no lietas fragmentācijas (Skatīt Komisijas 11. aprīlī 2002 paziņojumu presei, IP/02/552).

⁽¹⁸⁾ Skatīt Apvienošanās regulas 11. apsvērumu.

⁽¹⁹⁾ Skatīt Apvienošanās regulas 14. apsvērumu. Tas, protams, ir darījuma pušu ziņā, kuras ir pilnībā un godīgi ir atklājušas visus attiecīgos faktus to pieprasījumā par lietas nodošanu pirms iesnieguma.

17. Kas attiecas uz *pirmo kritēriju*, tad pieprasījumu iesniedzējām pusēm būtībā jāpierāda, ka darījums iespējams var potenciāli ietekmēt konkurenci atsevišķā dalībvalsts tirgū, kas var izrādīties būtiski, tādējādi rūpīgi jāpārbauda. Šādas norādes var būt tikai sākotnēja rakstura, kas neskar izmeklēšanas rezultātu. Lai gan puses netiek lūgtas pierādīt, ka ietekme uz konkurenci varētu būt negatīva ⁽²⁰⁾, tām ir jānorāda tie rādītāji, kas kopumā liecina par iespējamu ietekmi uz konkurenci šī darījuma rezultātā ⁽²¹⁾.
18. Kas attiecas uz *otro kritēriju*, tad pieprasījumu iesniedzējām pusēm ir jāpierāda, ka ģeogrāfiski tirgus, kuros darījums ietekmē konkurenci tādā veidā, kā tikko aprakstīts (17. punkts), ir valsts mēroga vai mazāks nekā valsts mēroga tirgus ⁽²²⁾.

Citi vērā ņemamie faktori

19. Ne tikai atbilstība juridiskām prasībām, bet arī, lai pēc iespējas labāk paredzētu varbūtējo iznākumu par lietas nodošanas pieprasījumu, apvienošanās pusēm, kas ieplāno iesniegt šo pieprasījumu, arī jāapsver, vai lietas nodošana varētu tikt uzskatīta par piemērotu. Tas ietver iepriekš minēto pārbaudi par galveno principu piemērošanu (8. līdz 14. punkts) un jo īpaši, pieprasot lietas nodošanu, vai iecerētā konkurences iestāde vai iestādes būs atbilstošākās iestādes lietas izskatīšanai. Šajā sakarā ir jāapsver darījuma ietekmes uz konkurenci iespējamā lokalizācija un cik atbilstoša būs valsts konkurences iestāde (VKI) darījuma pārbaudei.
20. Kopienas mēroga koncentrācijas, kuras varētu ietekmēt konkurenci valsts vai mazāka mēroga tirgos, un kuru sekas varētu robežoties ar vienu dalībvalsti vai to galvenais ekonomiskais iespaids varētu skart vienu dalībvalsti ⁽²³⁾, ir visatbilstošākie lietu nodošanas piemēri uz minēto dalībvalsti. Īpaši tas attiecas uz gadījumiem, kur tiek ietekmēts atsevišķs tirgus, kurš neveido būtisku kopējā tirgus daļu. Ja lietas nodošana tiek veikta tikai uz vienu dalībvalsti, tad ņem vērā "vienas institūcijas apstiprinājuma" ieguvumu.
21. To, cik lielā mērā Kopienas mēroga koncentrācija, kura, lai gan iespējams būtiski ietekmēs konkurenci valsts mēroga tirgū, tomēr potenciāli izraisa ievērojamu pārrobežu ietekmi (piemēram, tāpēc ka koncentrācijas sekas vienā ģeogrāfiskajā tirgū var izraisīt būtiskas sekas citu dalībvalstu ģeogrāfiskajos tirgos, vai tāpēc ka tā var ietvert ierobežotas pieejas tirgum potenciālās sekas un tai sekojošu kopējā

⁽²⁰⁾ Skatīt 16. apsvērumu, kas nosaka, ka attiecīgajiem uzņēmumiem ... nav vajadzīgs pierādīt, ka koncentrācijas sekas būtu konkurencei kaitējošas".

⁽²¹⁾ "Ietekmēto tirgu" pastāvēšana RS veidlapas nozīmē vispār būtu jāuzskata par pietiekamu, lai izpildītu 4. panta 4. punkta prasības. Tomēr puses var norādīt uz jebkādiem faktoriem, kas var būt svarīgi konkurences analīzei lietā (tirgu pārklāšanās, vertikālā integrācija utt.).

⁽²²⁾ Šajā nolūkā pieprasījuma iesniedzējām pusēm jāapsver tie faktori, kuri parasti liecina par valsts mēroga vai mazāka mēroga tirgiem, tādi kā, pirmkārt, produkcijas raksturojums (piemēram, zema produkcijas vērtība pretstatā ievērojamām transporta izmaksām), pieprasījuma īpašas iezīmes (piemēram, gala patērētāju iepirkšanās to darbības apkaimē) un piedāvājums, ievērojamas cenu un tirgus akciju atšķirības dažādās valstīs, vietējo patērētāju tradīcijas, dažādi regulatīvie režīmi, nodokļi un citi tiesību akti. Tālāki norādījumi atrodami Komisijas paziņojumā par attiecīgā tirgus definīciju Kopienas konkurences tiesību aktos (OV C 372, 9.12.1997., 5. lpp.).

⁽²³⁾ Skatīt, piemēram, dažu atsevišķu naftas uzglabāšanas tirgu lietas nodošanu no Komisijas izvērtēšanai Francijas iestādēm lietās M.1021 *Compagnie Nationale de Navigation-SOGELF*, M.1464 *Total/Petrofina*, un lietā M.1628 *Totalfina/Elf Aquitaine*, lietā M.1030 *Lafarge/Redland*, lietā M.1220 *Alliance Unichem/Unifarma*, lietā M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, un lietā M.2154 *C3D/Rhone/Go-ahead*; lieta M.2845 *Sogecable/Canal Satellite Digital/Vias Digital*.

tirgus fragmentāciju ⁽²⁴⁾) var būt atbilstīga lietas nodošanai, būs atkarīgs no īpašiem lietas apstākļiem. Tā kā gan Komisija, gan dalībvalstis var būt vienādi sagatavotas vai var atrasties vienādi labās pozīcijās, lai izskatītu šādas lietas, ir jā saglabā zināma izvēles brīvība, izlemjot vai šādas lietas nodot vai nenodot.

22. To, cik lielā mērā Kopienas mēroga koncentrācijas, kuras potenciāli ietekmētu konkurenci virknē valsts vai mazāka mēroga tirgos vairāk nekā vienā dalībvalstī, ir visatbilstošākie lietu nodošanas piemēri uz dalībvalsti, būs atkarīgs no no specifiskiem katras individuālās lietas faktoriem, tādiem kā iespējami būtiski ietekmēto valsts tirgu skaits, iespējas risināt jebkādas iespējamās problēmas proporcionālā, nekonfliktējošā veidā, un izmeklēšanas pasākumi, kas var būt vajadzīgi lietā. Tas, kādā mērā lieta var izraisīt bažas par konkurenci vairākās dalībvalstīs un prasīt koordinētu izmeklēšanu un korektīvu rīcību, var būt apgrūtinājums Komisijas labā, kura patur jurisdikciju pār visu attiecīgo lietu ⁽²⁵⁾. No otras puses, ja lieta izraisa bažas par ietekmi uz konkurenci, kas, neskatoties uz to, ka ietver valsts tirgus vairāk nekā vienā dalībvalstī, neprasa koordinētu izmeklēšanu un/vai korektīvu rīcību, tās nodošana var būt atbilstīga. Ierobežotā skaitā lietu ⁽²⁶⁾, ņemot vērā nozīmīgas atšķirības konkurences nosacījumos, kas raksturoja ietekmētos tirgus attiecīgajās dalībvalstīs, Komisija ir pat uzskatījusi par lietderīgu nodot koncentrācijas lietas vairāk nekā vienai dalībvalstij. Lai arī šādos gadījumos lietas izskatīšanas fragmentācija liedz apvienošanās pusēm vienas pieturas institūcijas apstiprinājuma ieguvumus, šis apsvērums pirmspaziņošanas posmā ir mazsvarīgs, ja lietas nodošana ir uzsākta ar apvienošanās pušu brīvprātīgu pieprasījumu.

23. Cik vien iespējams, ir jāapsver arī tas, vai VKI(-s), kam iecerēts lietu nodot, varētu būt speciālās zināšanas par vietējiem tirgiem ⁽²⁷⁾, un vai tā(-s) pārbauda, vai gatavojas pārbaudīt citus darījumus attiecīgajā sektorā ⁽²⁸⁾.

⁽²⁴⁾ Skatīt lietu M.580 *ABB/Daimler Benz*, kur Komisija nepiekrīta Vācijas pieprasījumam par lietas nodošanu saskaņā ar 9.pantu apstākļos kur, lai gan bažas par konkurenci bija ierobežotas ar Vācijas tirgiem, darījumam (kurš radītu lielāko dzelzceļa iekārtu piegādātāju pasaulē) būtu ievērojama atbalss visā Eiropā. Skatīt arī lietu M.2434 *Hidroelectrica del Cantabrico/EnBW/Grupo Vilar Mir*, kur, neskatoties uz Spānijas pieprasījumu nodot lietu saskaņā ar 9.pantu, Komisija turpināja lietas izmeklēšanu un pieņēma 8. panta 2. punktā paredzēto lēmumu.

⁽²⁵⁾ Dažus no piemēriem skatīt M. 1383 *Exxon/Mobil*, kur Komisija, neskatoties uz Apvienotās Karalistes pieprasījumu, lai daļa no koncentrācijas lietas, kas attiecās uz auto degvielas mazumtirdzniecību Skotijas ziemeļrietumos, tiktu tai nodota, turpināja izmeklēšanu, jo lieta prasīja vienotu un saskaņotu pasākumu paketi, kas bija izstrādāta, lai risinātu visus problemātiskos jautājumus attiecīgajā nozarē; skatīt arī M.2706 *P&O Princess/Carnival*, kur neskatoties uz to, ka Apvienotās Karalistes iestādes bija novērtējušas konkurējošu piedāvājumu no *Royal Caribbean*, Komisija nepiekrīta daļējas lietas nodošanas pieprasījumam, lai izvairītos no lietas fragmentācijas un nodrošinātu dažādu darījuma ietekmēto valsts tirgu vienotu izmeklēšanu.

⁽²⁶⁾ Skatīt M. 2898, *Le Roy Merlin/Brico*, M.1030, *Redland/Lafarge*, M. 1684, *Carrefour/Promodes*.

⁽²⁷⁾ Lietā M.330 *MacCormick/CPC/Rabobank/Ostmann*, Komisija nodeva lietu Vācijai, tāpēc, ka tā varēja labāk izmeklēt vietējos apstākļus 85 000 tirdzniecības vietās Vācijā; lietas nodošana Nīderlandei notika lietā M.1060 *Vendex/KBB*, jo tā varēja labāk novērtēt vietējo patērētāju gaumi un tradīcijas; skatīt arī lietu M.1555 *Heineken/Cruzcampo*, lietu M.2621 *SEB/Moulinex* (kur patērētāju izvēle un tirdzniecības un mārketinga prakse bija raksturīga Francijas tirgum); lietu M.2639 *Compass/Restorano/Rail Gourmet/Gourmet*, un lietu M.2662 *Danish-Crown/Steff-Houlberg*.

⁽²⁸⁾ Lietā M.716 *Gehe/Lloyds Chemists*, piemēram, Komisija nodeva lietu, jo uz *Lloyds* attiecās arī cits piedāvājums, kas neietilpa EKAR robežvērtībās, bet ko rūpīgi pārbaudīja Apvienotās Karalistes iestādes: lietas nodošana ļāva abiem piedāvājumiem tikt rūpīgi pārbaudītiem vienā un tajā pašā iestādē; lietā M.1001/M.1019 *Preussag/Hapag-Lloyd/TUI* notika divu darījumu lietas nodošana Vācijai, kuras kopā ar trešo, par kuru paziņoja Vācijā, radītu bažas par konkurenci: nodošana nodrošināja, ka visi trīs darījumi tika izskatīti vienādā veidā; lietā M.2044 *Interbrew/Bass* Komisija nodeva lietu Apvienotās Karalistes iestādēm, tāpēc ka tās tajā pašā laikā izvērtēja *Interbrew* alus darītavas *Whitbread* pārņemšanu, un sakarā ar to nesenās izmeklēšanas pieredzi tajos pašos tirgos; līdzīgi, skatīt arī lietas M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, M.2234 *Metsaliitto Osuuskunta/Vapo Oy/JV*, M.2495 *Haniel/Fels*, M.2881 *Koninklijke BAM NBM/HBG*, un M.2857/M.3075-3080 *ECS/IEH* un sešas citas lietas par *Electrabel* vietējo izplatītāju pārņemšanu. Lietā M.2706 *P&O Princess/Carnival* tomēr, neskatoties uz to, ka Apvienotās Karalistes iestādes bija jau novērtējušas konkurējošo piedāvājumu no *Royal Caribbean*, Komisija nepiekrīta pieprasījumam par daļēju lietas nodošanu. Komisija identificēja konkurences sākotnējās bažas citu valstu tirgos, kurus ietekmētu apvienošanās, un tādējādi vēlējas izvairīties no lietas sfragmentācijas (Skatīt Komisijas 11.4.2002 paziņojumu presē, IP/02/552).

Lietu nodošana no dalībvalstīm Komisijai saskaņā ar 4. panta 5. punktu*Juridiskās prasības*

24. Saskaņā ar 4. panta 5. punktu jāizpilda tikai divas juridiskās prasības, lai darījuma puses varētu pieprasīt lietas nodošanu Komisijai: darījumam jābūt koncentrācijai Apvienošanās regulas 3.panta nozīmē, un jābūt iespējām koncentrāciju pārskatīt vismaz trīs dalībvalstīs saskaņā ar valsts tiesību aktiem konkurences jomā apvienošanās kontrolei. (Skatīt arī 65. et seq un 70. et seq punktu.)

Citi vērā ņemamie faktori

25. Ne tikai atbilstība juridiskajām prasībām, bet arī, lai pēc iespējas labāk paredzētu varbūtējo iznākumu par lietas nodošanas pieprasījumu, apvienošanās pusēm, kas ieplāno iesniegt šo pieprasījumu, arī jāapsver, vai lietas nodošanu varētu uzskatīt par atbalstīgu. Tas ietver iepriekš minēto galveno principu piemērošanas pārbaudi un, jo īpaši, vai Komisija ir visatbilstīgākā iestāde lietas izskatīšanai.
26. Šajā sakarā Apvienošanās regulas 16. apsvēruma nosaka, ka "pirmspaziņošanas lietas nodošana izskatīšanai Komisijai ir īpaši piemērota situācijās, ja koncentrācija ietekmē konkurenci vairāk kā vienas dalībvalsts teritorijas mērogā". Sevišķa uzmanība tāpēc jāpievērš šī darījuma ietekmes uz konkurenci iespējamo lokalizāciju, un cik atbilstīgi būs Komisijai pārbaudīt darījumu.
27. Īpaši jāizvērtē, vai lieta pēc būtības patiešām ir pārrobežu, ņemot vērā tādus elementus kā tās varbūtējā ietekme uz konkurenci, izmeklēšanas un izpildes pilnvarām, kas varētu būt vajadzīgas, lai risinātu jebkādu tādu ietekmi. Ņemot to vērā, īpaši jāapsver, vai šī lieta varētu potenciāli ietekmēt konkurenci vienā vai vairākos tirgos, ko skar koncentrācija. Jebkurā gadījumā norādēm par iespējamu konkurences ietekmi nav citāds, kā tikai sākotnējs raksturs⁽²⁹⁾, un tās neskar izmeklēšanas rezultātus. Pusēm nav vajadzīgs pierādīt, ka varbūtējais iespaids uz konkurenci varētu būt negatīvs.
28. Gadījumi, kur tirgus(-i), kuros iespējamā ietekme uz konkurenci ģeogrāfiskā mērogā, ir plašāka nekā valsts⁽³⁰⁾, vai kur daži no potenciāli skartajiem tirgiem ir plašāki nekā valsts un galvenā koncentrācijas ekonomiskā ietekme ir saistīta ar šādiem tirgiem, ir vispiemērotākās lietas nodošanai Komisijai. Šādos gadījumos, kad konkurences dinamika paplašinās ārpus vienas valsts teritorijas, un var tāpēc būt vajadzīgi izmeklēšanas pasākumi vairākās valstīs, kā arī attiecīgas izpildes pilnvaras, Komisija varētu vislabāk veikt izmeklēšanu.

⁽²⁹⁾ "Ietekmēto tirgu" esamība veidlapas RS nozīmē visumā uzskata par pietiekamu. Tomēr puses var norādīt uz jebkādiem faktoriem, kas var būt svarīgi analizē par lietas ietekmi uz konkurenci (tirgu pārklāšanās, vertikālā integrācija utt).

⁽³⁰⁾ Skatīt septiņu dalībvalstu kopēju lietas nodošanu Komisijai saistībā ar darījumu, kas ietekmēja visas pasaules tirgus lietā M.2738 GE/Unison, un septiņu dalībvalstu kopēju lietas nodošanu Komisijai saistībā ar darījumu, kas ietekmēja Rietumeiropas tirgu lietā M.2698 Promatech/Sulzer; skatīt arī EK Apvienošanās regulas 22. panta piemērošanas principi, ko veic valstu konkurences iestādes EKI tīklā, darbu, ko publicējušas Eiropas konkurences iestādes (EKI), 11. punktu.

29. Komisija var būt visatbilstošākā iestāde, lai izskatītu lietas (ieskaitot izmeklēšanu, novērtējumu un iespējamu korektīvu rīcību), kas rada iespējamās bažas par konkurenci vairākos valsts vai mazāka mēroga tirgos, kuri atrodas vairākās dalībvalstīs⁽³¹⁾. Ņemot vērā vēlamību nodrošināt saskaņotu un efektīvu rūpīgu pārbaudi vairākās valstīs, Komisija vislabāk varētu veikt izmeklēšanu šādos gadījumos, piemērojot attiecīgas izmeklēšanas pilnvaras un risinot jebkādas ar konkurenci saistītas bažas ar saskaņotiem paņēmieniem.
30. Līdzīgi, kā jau tika minēts iepriekš saistībā ar 4. panta 4. punktu, lai arī koncentrācijām ir potenciāli būtiska ietekme uz konkurenci visas valsts tirgū, tomēr tās potenciāli arī rada nozīmīgu pārrobežu ietekmi, koncentrācijas lietu nodošanas atbilstību noteiks lietas īpašie apstākļi. Tā kā gan Komisija, gan dalībvalstis var būt vienādi labā pozīcijā, lai izskatītu šādas lietas, ir jāpatur pietiekama izvēles brīvība, izlemjot par to, vai nodot vai nenodot šādas lietas.
31. Cik iespējams, jāapsver arī tas, vai Komisija ir pietiekami labi sagatavota, lai pienācīgi veiktu lietas pārbaudi, jo īpaši ņemot vērā tādus faktorus kā speciālās zināšanas vai iepriekšējo pieredzi attiecīgajā sektorā. Jo lielāka ir apvienošanās iespēja ietekmēt konkurenci ārpus vienas dalībvalsts teritorijas, jo lielāka varbūtība, ka Komisija būs labāk sagatavota veikt izmeklēšanu, jo īpaši attiecībā uz faktu konstatāciju un izpildes pilnvarām.
32. Visbeidzot, neskatoties uz to, ka nav acīmredzamas ietekmes uz konkurenci, iesaistītās puses koncentrācijā var paziņot, ka ir pārliecinošs gadījums, lai darījumu izskatītu Komisija, īpaši ņemot vērā tādus faktorus kā izmaksas un termiņa nokavējumu saistībā ar daudziem dalībvalsts iesniegumiem⁽³²⁾.

Pēcpaziņošanas lietu nodošana

Lietu nodošana no Komisijas dalībvalstīm saskaņā ar 9. pantu

33. Saskaņā ar 9. pantu dalībvalstij, kas vēlas pieprasīt lietas nodošanu pēc tās paziņojuma Komisijai, ir divi varianti: attiecīgi 9. panta 2. punkta a) apakšpunkts un 9. panta 2. punkta b) apakšpunkts.

9. panta 2. punkta a) apakšpunkts

Juridiskās prasības

34. Lai saskaņā ar 9. panta 2. punkta a) apakšpunktu lieta tiktu nodota dalībvalstij vai dalībvalstīm, jāizpilda šādas juridiskās prasības:
- i) koncentrācijai būtiski jāapdraud konkurence tirgū, un
  - ii) attiecīgajam tirgum jāatrodas pieprasījumu iesniegušajā dalībvalstī un tam piemīt visi atsevišķa tirgus raksturlielumi.
35. Kas attiecas uz *pirmo kritēriju*, tad būtībā pieprasījumu iesniegušajai dalībvalstij ir jāpierāda, ka, pamatojoties uz iepriekšēju analīzi, pastāv reāls risks, ka darījumam var būt ievērojami negatīva ietekme uz konkurenci, un tādēļ tas ir rūpīgi jāpārbauda. Šādas iepriekšējas norādes var būt pēc dabas *prima facie* pierādījums par šādu iespējamu negatīvo ietekmi, bet tas neskar pilnīgas izmeklēšanas rezultātus.

⁽³¹⁾ Tas, piemēram, var būt gadījumos saistībā ar darbībām ietekmētos tirgos, lai arī valsts tirgu (vai pat mazāka mēroga nekā valsts tirgu konkurences novērtējuma nolūkiem) tomēr raksturo kopējie visEiropas vai visas pasaules zīmoli, kopējās visEiropas un visas pasaules intelektuālās īpašuma tiesības, vai centralizēta ražošana vai izplatīšana - vismaz tiktāl ciktāl šāda centralizēta ražošana vai izplatīšana varētu ietekmēt visus tirgus uzlabošanas pasākumus.

⁽³²⁾ Skatīt Apvienošanās regulas 12. un 16. apsvērumu.

36. Kas attiecas uz *otro kritēriju*, tad dalībvalstij jāpierāda, ka ģeogrāfiskais tirgus(-i), kuros darījums ietekmē konkurenci tādā veidā, kā tikko aprakstīts (35. punkts), ir valsts vai mazāka mēroga tirgus⁽³³⁾.

Citi vērā ņemamie faktori

37. Bez atbilstības juridiskajām prasībām, jāapsver arī citi faktori, izvērtējot vai lietas nodošana varētu būt uzskatāma par atbilstīgu. Tas ietver iepriekš minēto galveno principu piemērošanas pārbaudi un jo īpaši, vai konkurences iestāde vai iestādes, kas pieprasa lietas nodošanu, varēs izskatīt lietu vislabāk. Šajā nolūkā jāapsver gan darījuma ietekmes uz konkurenci iespējamā lokalizācija, gan tas, cik atbilstoši sagatavota ir VKI, lai veiktu darījuma pārbaudi. (Skatīt augstāk 19. līdz 23. punktu).

9. panta 2. punkta b) apakšpunkts

Juridiskās prasības

38. Lai saskaņā ar 9. panta 2. punkta b) apakšpunktu lieta tiktu nodota dalībvalstij vai dalībvalstīm, jāizpilda šādas juridiskas prasības:

- i) koncentrācijai jāietekmē konkurence tirgū, un
- ii) attiecīgajam tirgum jāatrodas pieprasījumu iesniegušajā dalībvalstī, un tam jāpiemīt visi atsevišķa tirgus raksturlielumi, un tas neveido nozīmīgu kopējā tirgus daļu.

39. Kas attiecas uz *pirmo kritēriju*, pieprasījumu iesniegušajai dalībvalstij, pamatojoties uz iepriekšēju analīzi, ir jāpierāda, ka koncentrācija, iespējams, varētu ietekmēt konkurenci tirgū. Šādas iepriekšējas norādes var būt pēc dabas *prima facie* pierādījums par iespējamu negatīvu ietekmi, bet tas neskar pilnīgas izmeklēšanas rezultātus.

40. Kas attiecas uz *otro kritēriju*, pieprasījumu iesniegušajai dalībvalstij jāpierāda ne tikai tas, ka tirgus, kurā šis darījums ietekmē konkurenci tādā veidā, kā tikko aprakstīts (38. punkts), veido atsevišķu tirgu dalībvalstī, bet arī to, ka attiecīgais tirgus neveido nozīmīgu kopējā tirgus daļu. Šajā sakarā, pamatojoties uz pagātnes praksi un precedentu tiesībām⁽³⁴⁾, skaidrs, ka šādas situācijas kopumā attiecas tikai uz šaura ģeogrāfiska mēroga tirgiem dalībvalstī.

⁽³³⁾ Skatīt Komisijas paziņojumu par attiecīgā tirgus definīciju Kopienas konkurences tiesību aktos (OV C 372, 9.12.1997, 5.lpp.).

⁽³⁴⁾ Skatīt saskaņā ar 9. panta 2. punkta b) apakšpunktu Komisijas nodotās lietas: M.2446, *Govia/Connex South Central*, kur darījums atsevišķos dzelzceļa posmos Apvienotajā Karalistē Londonas/Getvikas-Braitonas rajonā ietekmēja konkurenci; M.2730, *Connex/DNVBVG*, kur darījums ietekmēja vietējā sabiedriskā transporta pakalpojumu konkurenci Riesas rajonā (Saksijā, Vācijā); un M. 3130, *Arla Foods/Express Diaries*, kur darījums ietekmēja tirgus konkurenci Apvienotajā Karalistē Londonas, Jorkšīras un Lankšīras rajonos pudelēs fasētā piena piedāvājumā piena piegādātājiem. Lai definētu kopējā tirgus nenozīmīgo daļu, daži norādījumi atrodami precedentu tiesībās, kas saistītas ar EK Līguma 82.panta piemērošanu. Šajā kontekstā Eiropas Kopienų Tiesa ir formulējusi diezgan plašu jēdzienu par to, kas var būt kopējā tirgus nozīmīga daļa, atsaucoties, *inter alia*, uz empīriskiem pierādījumiem. Precedentu tiesībās, piemēram, atrodamas norādes, kas lielā mērā balstās uz tādiem praktiskiem kritērijiem kā "ražošanas veids un apjoms, šī ražošanas patēriņš, kā arī pārdevēju un pircēju paradumi un ekonomiskās iespējas". Skatīt lietu 40/73, *Suiker Unie/Commission, Rec.*, 1975., 1663. lpp. Skatīt arī lietu C-179/90, *Porto di Genova, Rec.*, 1991., 5889. lpp., kur Dženovas osta tika uzskatīta par kopējā tirgus nozīmīgu sastāvdaļu. Sevis radītajās precedentu tiesībās Tiesa ir arī noteikusi, ka virkne atsevišķu tirgu kopā var tikt uzskatīta kā nozīmīga kopējā tirgus daļa. Skatīt, piemēram, lietu C-323/93, *Centre d'insémination de la Crespelle, Rec.*, 1994., I-5077. lpp., 17. punktu, kur Tiesa paziņoja, ka "Šajā gadījumā, darot apsēklošanas centru darbību atkarīgu no atļaujas saņemšanas, un paredzot, ka ikvienam centram ir ekskluzīvas tiesības apkalpot noteiktu rajonu, valsts tiesību akti piešķir šiem apsēklošanas centriem ekskluzīvas tiesības. Tādējādi, izveidojot par labu šiem uzņēmumiem monopoluzņēmumu virkni, kas ir teritoriāli ierobežota, bet kopā aptver visas dalībvalsts teritoriju, minētie valsts noteikumi Līguma 86.panta izpratnē rada dominējošu stāvokli kopējā tirgus nozīmīgā daļā".

41. Ja šie nosacījumi ir ievēroti, tad Komisijai ir pienākums nodot lietu.

Lietu nodošana no dalībvalstīm Komisijai saskaņā ar 22. pantu

Juridiskās prasības

42. Lai saskaņā ar 22. pantu viena vai vairākas dalībvalstis veiktu lietu nodošanu Komisijai, jāizpilda divas juridiskās prasības:

- i) koncentrācijai jāietekmē tirdzniecība starp dalībvalstīm, un
- ii) tai būtiski jāapdraud konkurence to dalībvalstu teritorijā, kas iesniedz pieprasījumu.

43. Kas attiecas uz pirmo kritēriju, tad koncentrācija izpilda šo prasību tiktāl, ciktāl tā iespējams rada jūtamu ietekmi uz tirgus attiecībām starp dalībvalstīm ⁽³⁵⁾.

44. Kas attiecas uz *otro kritēriju*, kā norādīts 9. panta 2. punkta a) apakšpunktā, pieprasījumu iesniegušajai dalībvalstij vai dalībvalstīm būtībā jāpierāda, ka pamatojoties uz iepriekšēju analīzi, pastāv reāls risks, ka darījumam var būt negatīva ietekme uz konkurenci, un tādēļ tas prasa rūpīgu pārbaudi. Šādas iepriekšējas norādes var būt pēc dabas *prima facie* pierādījums šādi iespējami nozīmīgai negatīvai ietekmei, bet tas neskar pilnīgas izmeklēšanas rezultātus.

Citi vērā ņemamie faktori

45. Tā kā pēcpaziņošanas lietu nodošana Komisijai var ietvert apvienošanās pusēm papildus izmaksas un termiņa nokavējumu, tās parasti jāattiecinā tikai uz tiem gadījumiem, kas rada reālu risku negatīvai ietekmei uz konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm, un kurus, vislabāk risināt Kopienas līmenī ⁽³⁶⁾. Saskaņā ar 22. pantu lietu kategorijas, kuras parasti ir visatbilstošākās nodošanai Komisijai ir šādas:

- Lietas, kuras rada pamatu nopietnām bažām par konkurenci vienā vai vairākos tirgos, kuri ģeogrāfiski pārsniedz valsts mērogus, vai kur kāds no potenciāli ietekmētiem tirgiem ir lielāks nekā valsts tirgus, un kur koncentrācijas galvenā ekonomiskā ietekme ir saistīta ar šādiem tirgiem.
- Lietas, kuras rada pamatu nopietnām bažām par konkurenci vairākos valsts vai mazāka mēroga tirgos, kas atrodas vairākās dalībvalstīs, gadījumos, kad lietas saskaņota izskatīšana (attiecībā uz iespējamo risinājumu līdzekļiem, kā arī attiecīgos gadījumos, izmeklēšanas pasākumiem kā tādiem) ir uzskatāma par vēlamu, un kur koncentrācijas galvenā ekonomiskā ietekme ir saistīta ar šādiem tirgiem.

III. LIETU NODOŠANAS SISTĒMAS MEHĀNISMS

A. LIETU NODOŠANAS SISTĒMAS APSKATS

46. Apvienošanās regula izklāsta attiecīgos juridiskos nosacījumus lietu nodošanas sistēmas darbībai. Nosacījumi, kas doti Regulas 4. panta 4., 5. punktā, 9. un 22. pantā, sīki izklāsta dažādos etapus, kas vajadzīgi, lai lietu no Komisijas nodotu dalībvalstīm un otrādi.

⁽³⁵⁾ Skatīt arī pēc analogijas Komisijas paziņojumu - Pamatnostādnes par ietekmi uz tirdzniecību jēdzienu, kas ietverts Līguma 81. un 82. pantā (OV C 101, 27.4.2004., 81. lpp.).

⁽³⁶⁾ Skatīt septiņu dalībvalstu kopēju lietas nodošanu Komisijai saistībā ar darījumu, kas ietekmēja visas pasaules tirgus lietā M.2738 *GE/Unison*, un septiņu dalībvalstu kopēju lietas nodošanu Komisijai saistībā ar darījumu, kas ietekmēja Rietumeiropas tirgu lietā M.2698 *Promatech/Sulzer*; skatīt arī EK Apvienošanās regulas 22. panta piemērošanas principi, ko veic valstu konkurences iestādes EKI tīklā, darbu, ko publicējušas Eiropas konkurences iestādes (EKI), 11. punkts.

47. Katrs no četriem attiecīgajiem nodošanas noteikumiem veido pašpietiekamu mehānismu noteiktas kategorijas koncentrācijas lietu nodošanai. Noteikumus var iedalīt šādi:
- a) Pirmspaziņošanas lietu nodošana:
    - i) No Komisijas uz dalībvalstīm (4. panta 4. punkts)
    - ii) No dalībvalstīm uz Komisiju (4. panta 5. punkts)
  - b) Pēcpaziņošanas lietu nodošana:
    - i) No Komisijas uz dalībvalstīm (9. pants)
    - ii) No dalībvalstīm uz Komisiju (22. pants)
48. Šī paziņojuma I pielikuma shēmās grafiskā veidā ir parādīti dažādi 4. panta 4., 5. punktā, 9. un 22. pantā noteiktie lietu nodošanas mehānisma dažādie procedūras etapi.

Pirms paziņošanas lietu nodošana

49. Pirmspaziņošanas lietu nodošanu var pieprasīt tikai attiecīgie uzņēmumi⁽³⁷⁾. Attiecīgajam uzņēmumam pašam jāpārbauda, vai koncentrācija atbilst 4. panta 4. punkta (ka koncentrācijai ir Kopienas mērogs, bet var būtiski ietekmēt konkurenci atsevišķā tirgū dalībvalstī) vai 4. panta 5. punkta kritērijiem (ka koncentrācijai nav Kopienas mērogs, bet to var izskatīt saskaņā ar vismaz triju dalībvalstu tiesību aktiem konkurences jomā). Tādā gadījumā attiecīgie uzņēmumi var izlemt pieprasīt lietas nodošanu Komisijai vai no tās, iesniedzot pamatotu pieprasījumu uz RS veidlapas. Pieprasījumu Komisija bez kavēšanās nosūta visām dalībvalstīm. Pārējais process atšķiras un notiek saskaņā ar 4. panta 4., vai 5. punktu.

— Saskaņā ar 4. panta 4. punktu attiecīgā(-s) dalībvalsts(-is)⁽³⁸⁾ 15 darba dienu laikā no iesnieguma saņemšanas dienas var izteikt piekrišanu vai nepieņemšanu pieprasījumam. Dalībvalsts klusuciešanu uzskata par piekrišanu⁽³⁹⁾. Ja attiecīgā dalībvalsts vai dalībvalstis piekrīt lietas nodošanai, Komisijai ir vēl papildus apmēram 10 darba dienas (25 darba dienas kopš Komisija saņēmusi RS veidlapu), kuru laikā tā var izlemt nodot lietu. Komisijas klusuciešanu uzskata par piekrišanu. Ja Komisija piekrīt, lietu (vai vienu vai vairākas tās daļas) saskaņā ar attiecīgo uzņēmumu pieprasījumu nodod dalībvalstij vai dalībvalstīm. Ja lietas nodošana ir notikusi, attiecīgā dalībvalsts vai dalībvalstis attiecībā uz nodotās lietas daļu piemēro savus valsts tiesību aktus⁽⁴⁰⁾. Piemēro 9. panta 6. līdz 9. punktu.

⁽³⁷⁾ Termins "attiecīgie uzņēmumi" ietver "personas" 3.panta 1.punkta b) apakšpunkta izpratnē.

⁽³⁸⁾ Attiecīgā dalībvalsts vai dalībvalstis ir tās, kuras norādītas veidlapā RS, un kam, kam tiks nodota lieta, ja pieļauts pieprasījums.

⁽³⁹⁾ Šis mehānisms ir būtiska visu Apvienošanās regulā noteikto lietu nodošanas procedūru iezīme. Mehānismu iespējams apzīmēt kā "pozitīvu klusumu" jeb opozīcijas trūkumu: respektīvi, ja Komisija vai dalībvalsts nepieņem lēmumu, to uzskata kā pozitīva lēmuma pieņemšanu. Šis mehānisms bija jau Regulas (EEK) Nr. 4064/89 9. panta 5. punkta iezīme. Tas tagad ietverts Apvienošanās regulas 4. panta 4. punktā (otrajā un ceturtajā daļā), 4. panta 5. punktā (ceturtā daļā), 9. panta 5. punktā un 22. panta 3. punkta pirmās daļas pēdējā teikumā. Pozitīvā klusuma mehānismu tomēr nepiemēro attiecībā uz dalībvalstu lēmumiem par pievienošanos pieprasījumam saskaņā ar 22. panta 2. punktu.

⁽⁴⁰⁾ 4. panta 4.punkts ļauj apvienošanās pusēm pieprasīt pilnu vai daļēju lietu nodošanu. Komisijai un dalībvalstīm vai nu jāatbalsta, vai jānoraida pieprasījums, bet tās nedrīkst mainīt tā būtību, piemēram, nodot tikai daļu lietas, ja nodošana pieprasīta visai lietai. Daļējas lietu nodošanas gadījumā attiecīgā dalībvalsts piemēro savus tiesību aktus konkurences jomā attiecībā uz nodoto lietas daļu. Uz pārējo lietas daļu turpina attiekties Apvienošanās regula kā parasts, tas ir, attiecīgajiem uzņēmumiem, saskaņā ar Apvienošanās regulas 4.panta 1. punktu, ir pienākums paziņot par koncentrācijas lietas nenodoto daļu uz veidlapas CO . Un otrādi, ja dalībvalstij tiek nodota visa lieta, 4. panta 4. punkta pēdējā daļa precizē, ka nav pienākums par lietu ziņot Komisijai. Šo lietu tādējādi Komisija neizskatīs. Attiecīgā dalībvalsts visai lietai izskatīšanā piemēro savus valsts tiesību aktus; neviena cita dalībvalsts nevar piemērot attiecībā uz attiecīgo koncentrāciju valsts tiesību aktus.

- Saskaņā ar 4. panta 5. punktu attiecīgās dalībvalstis ⁽⁴¹⁾, 15 darba dienu laikā no iesnieguma saņemšanas dienas var izteikt savu piekrišanu vai nepieņemšanu pieprasījumam. Minētā laika posma beigās Komisija pārbauda, vai kāda no dalībvalstīm, kura ir kompetenta izskatīt koncentrāciju saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem konkurences jomā, nav izteikusi nepieņemšanu. Ja neviena no šādām kompetentajām dalībvalstīm nepieņemšanu nav izteikusi, tiek uzskatīts, ka lieta iegūst Kopienas mērogu un tādējādi ir nodota Komisijas ekskluzīvā kompetencē. Šādā gadījumā, aizpildot veidlapu CO, iesaistītajām pusēm jāpaziņo Komisijai par lietu. Savukārt, ja viena vai vairākas kompetentās dalībvalstis ir izteikušas nepieņemšanu, Komisija nekavējoties informē visas dalībvalstis un attiecīgos uzņēmumus par šādu nepieņemšanu un lietas nodošanas process beidzas. Pusēm tad jāizpilda visi piemērojamie valsts paziņošanas noteikumi.

Pēcpaziņošanas lietu nodošana

50. Saskaņā ar 9. panta 2. punktu un 22. panta 1. punktu pēcpaziņošanas lietu nodošanu uzsāk dalībvalstis vai nu pēc savas iniciatīvas vai saskaņā ar 9. panta 2. punktu un 22. panta 5. punktu pēc Komisijas uzaicinājuma. Procedūras atšķiras atkarībā no tā, vai lietu nodošana notiek no Komisijas vai uz Komisiju.

- Saskaņā ar 9. pantu dalībvalsts var lūgt Komisijai nodot tai tādu koncentrāciju Kopienas mērogā vai tās daļu, kas bijusi Komisijai paziņota, un kas draud nozīmīgi ietekmēt konkurenci atsevišķā tirgū minētajā dalībvalstī (9. panta 2. punkta a) apakšpunkts) vai, kas ietekmē šādu atsevišķu tirgu, kurš neveido nozīmīgu kopējā tirgus daļu (9. panta 2. punkta b) apakšpunkts). Pieprasījums ir jāiesniedz 15 darba dienu laikā no brīža, kad dalībvalsts saņem CO veidlapas kopiju. Komisijai vispirms jāpārbauda, vai ir izpildīti minētie juridiskie kritēriji. Pēc tam, realizējot savu administratīvo diskreciju, tā var izlemt nodot lietu vai tās daļu. Ja pieprasījums par lietas nodošanu veikts saskaņā ar 9. panta 2. punkta b) apakšpunktu un, ja izpildīti juridiskie kritēriji, Komisijai jāveic (t.i. nav diskrecijas) lietas nodošana. Lēmums jāpieņem 35 darba dienu laikā no paziņojuma dienas vai, ja procedūru uzsākusi Komisija, 65 darba dienu laikā ⁽⁴²⁾. Ja veikta lietas nodošana, attiecīgā dalībvalsts, ievērojot tikai 9. panta 6. un 8. punktu, piemēro savus valsts tiesību aktus konkurences jomā.
- Saskaņā ar 22. pantu, dalībvalsts var pieprasīt, lai Komisija pārbauda koncentrāciju, kam nav Kopienas mēroga, bet, kas ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un draud ievērojami ietekmēt konkurenci tās teritorijā. Pieprasījums jāiesniedz 15 darba dienu laikā no valstij iesniegtā paziņojuma dienas vai, ja šāds paziņojums netiek prasīts, no dienas, kad koncentrāciju attiecīgajai dalībvalstij "dara zināmu" ⁽⁴³⁾. Komisija pieprasījumu pārsūta visām dalībvalstīm. Jebkura cita dalībvalsts(-is) 15 darba dienu laikā no sākotnējā pieprasījuma kopijas saņemšanas var izlemt pievienoties pieprasījumam ⁽⁴⁴⁾. Termiņš visām valstīm attiecībā uz koncentrāciju tiek atlikts līdz lēmuma pieņemšanai par lietas izskatīšanas vietu; dalībvalsts šo valsts termiņu var atjaunot 15 darba dienu laikā, informējot Komisiju un apvienošanās puses, ka tā nevēlas pievienoties pieprasījumam. Vēlākais 10 darba dienās pēc šī 15 darba dienu termiņa beigām Komisijai jāpieņem lēmums, vai

⁽⁴¹⁾ Tas ir, tās, kas būtu kompetentas izskatīt lietu saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem konkurences jomā, ja lietas nodošana nenotiek. Attiecībā uz jēdzienu "kompetentas izskatīt" lietu, skatīt zemāk iedaļu B. 5.

⁽⁴²⁾ Kas attiecas uz gadījumiem, kad Komisija 65 darba dienu laikā veic sagatavošanās darbības, skatīt 9.panta 4.punkta b) apakšpunktu un 9. panta 5. punktu.

⁽⁴³⁾ Jēdziens "darīt zināmu", kas izriet no 22. panta formulējuma, šajā kontekstā interpretējams kā tāda informācija, kas pietiekama, lai veiktu sākotnēju novērtējumu par to, vai pastāv kritēriji pieprasījumam lietu nodot saskaņā ar 22. pantu.

⁽⁴⁴⁾ Jāatzīmē, ka 22. pants ļauj dalībvalstij pievienoties sākotnējam pieprasījumam, pat ja par koncentrāciju tai vēl nav paziņots. Tomēr dalībvalstis to nevar izdarīt, ja tās brīdī, kad Komisija tās informējusi, ka pieprasījumu par lietu nodošanu jau iesniegusi kāda cita dalībvalsts, vēl nav saņēmušas nepieciešamo informāciju no apvienošanās pusēm. Neatkarīgi no dalībvalsts spējas sazināties ar apvienošanās pusēm, lai pārbaudītu, vai tā kompetenta izskatīt jebkuru konkrētu darījumu, paziņojumus iesniegušajām pusēm tiek stingri ieteikts savus paziņojumus, ja tas iespējams, iesniegt visām kompetentajām dalībvalstīm vienlaicīgi.

pieņemt lietu no pieprasījumu iesniegušās dalībvalsts(-īm). Ja Komisija lietu pārņem savā jurisdikcijā, lietas nodevējā dalībvalstī(-īs) valsts procedūras tiek pārtrauktas, un Komisija pieprasījumu iesniegušās valsts(-u) vārdā pārbauda lietu saskaņā ar Apvienošanās regulas 22. panta 4. punktu ⁽⁴⁵⁾. Pieprasījumu neiesniegušās valstis var turpināt piemērot valsts tiesību aktus.

51. Nākamā paziņojuma iedaļā apskatītas vairākas sīkas sistēmas komponentes, lai jo īpaši sniegtu tālākus norādījumus uzņēmumiem, kas apsver veikt pieprasījumus pirmspaziņošanas posmā, vai kas varētu būt darījumu puses, ņemot vērā pēcpaziņošanas lietu nodošanas iespēju.

B. LIETU NODOŠANAS MEHĀNISMA DETAĻAS

52. Šī paziņojuma iedaļa sniedz norādījumus par lietu nodošanas sistēmas darbības konkrētiem aspektiem, kas izklāstīti Apvienošanās regulas 4. panta 4. un 5. punktā, un 9. un 22. pantā.

1. Konkurences iestāžu tīkls

53. Apvienošanās regulas 19. panta 2. punkts paredz, ka Komisija veic minētajā regulā paredzētās procedūras ciešā un nepārtrauktā sadarbībā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm (VKI). Sadarbība un dialogs starp Komisiju un VKI, kā arī VKI pašu starpā, ir sevišķi svarīgs koncentrāciju gadījumos, uz ko attiecas Apvienošanās regulā noteiktā lietu nodošanas sistēma.

54. Saskaņā ar Apvienošanās regulas 14. apsvērumu "Komisija un dalībvalstu kompetentās iestādes kopā veido valsts iestāžu tīklu, īstenojot savas atbilstošās pilnvaras ciešā sadarbībā, izmantojot efektīvus pasākumus informācijas apribei un apspriešanai, ar mērķi nodrošināt, ka lietu izskata atbilstošākā iestādē, ņemot vērā subsidiaritātes principu, un ar mērķi nodrošināt vairākkārtējas paziņošanas par attiecīgo koncentrāciju iespējamības samazināšanu līdz minimumam."

55. Tiklam jānodrošina efektīva koncentrāciju pāradresācija saskaņā ar iepriekš minētajā II iedaļā aprakstītajiem principiem. Tas ietver pirmspaziņošanas lietu nodošanas mehānisma nevainojamu darbību, kā arī iespēju robežās sistēmas nodrošināšanu pēc kuras potenciālos pēcpaziņošanas lietu nodošanas pieprasījumus identificē cik drīz vien iespējams ⁽⁴⁶⁾.

⁽⁴⁵⁾ Ja Komisija saskaņā ar 22. pantu koncentrāciju pārbauda vienas vai vairāku dalībvalstu vārdā, tā var pieņemt visus būtiskos lēmumus, kādi paredzēti Apvienošanās regulas 6. un 8. pantā. Tas paredzēts minētās regulas 22. panta 4. punktā. Jāatzīmē, ka Komisija koncentrāciju pārbauda pēc dalībvalstu pieprasījuma un to vārdā. Šis pants tāpēc jāinterpretē kā prasība Komisijai pārbaudīt koncentrācijas ietekmi minēto dalībvalstu teritorijā. Komisija nepārbaudīs koncentrācijas ietekmi to dalībvalsts teritorijā, kuras nav pievienojušās pieprasījumam, ja vien šāda pārbaude nav nepieciešama, lai izvērtētu koncentrācijas ietekmi pieprasījumu iesniegušās dalībvalsts teritorijā (piemēram, kur ģeogrāfiskais tirgus sniedzas ārpus pieprasījumu iesniegušās dalībvalsts teritorijas/vai teritorijām).

⁽⁴⁶⁾ Jaunāko informāciju par iespējamu pieprasījumu nodot lietu, piemēram, Komisija var ņemt vērā, nolemjot nepieņemt pieprasījumu par atkāpi no apturēšanas sekām, kā tas paredzēts Apvienošanās regulas 7. panta 3. punktā.

56. Saskaņā ar 4. panta 4. un 5. punktu Komisijai pamatotie attiecīgo uzņēmumu pieprasījumi jānosūta "nekavējoties" ⁽⁴⁷⁾. Komisija cenšas šādus dokumentus nosūtīt nākamajā darba dienā pēc tam, kad tie saņemti vai izdoti. Informācijas apmaiņa tīklā notiek izmantojot dažādus līdzekļus atkarībā no apstākļiem: e-pasts, pasts, kurjerpasts, fakss, telefons. Jāatzīmē, ka sensitīvas vai konfidenciālas informācijas apmaiņa starp šiem kontaktpunktiem jāveic ar aizsargātu e-pastu vai ar jebkuriem citiem ar aizsardzību nodrošinātiem saziņas līdzekļiem.
57. Visiem tīkla dalībniekiem, ieskaitot Komisiju, gan visas VKI, to amatpersonām un citiem darbiniekiem, kā arī citām personām, kas darbojas minēto iestāžu pārraudzībā, ieskaitot arī dalībvalstu citu iestāžu amatpersonām un ierēdņiem, jāievēro dienesta noslēpuma glabāšanas pienākums, kas noteikts Apvienošanās regulas 17. pantā. Tās nedrīkst atklāt sabiedrībai neparedzētu informāciju, ko tās ieguvušas, piemērojot Apvienošanās regulu, ja vien fiziska vai juridiska persona, kura minēto informāciju sniegusi, piekrīt attiecīgās informācijas izpaušanai.
58. Konsultācijas un informācijas apmaiņa tīklā ir jautājums, ko risina sabiedriskās uzraudzības iestāžu starpā, bet tas nemaina no Kopienas vai dalībvalstu tiesību aktiem izrietošās tiesības vai pienākumus uzņēmumiem. Katra konkurences iestāde paliek pilnā mērā atbildīga par to, ka lietās, ko tā izskata, tiek ievēroti atbilstīgi procesuālie noteikumi.

2. Pirmspaziņošanas lietu nodošanas sistēmas ieviešana; informācija, ko sniedz pieprasījuma iesniedzējas puses

59. Lai lietu nodošanas sistēma darbotos ātri un nevainojami, ir būtiski, lai pieprasījumu iesniedzējas puses sniegtu pilnīgu un precīzu informāciju, kad vien nepieciešams, laicīgi un visefektīvākajā veidā. Juridiskās prasības par to, kāda informācija sniedzama un sekas gadījumā, ja sniedz nepareizu, nepilnīgu vai maldinošu informāciju, ir noteiktas Apvienošanās regulā, Apvienošanās regulas īstenošanas regulā (EK) Nr. 802/2004 un veidlapā RS ⁽⁴⁸⁾.
60. Veidlapa RS nosaka, ka, pamatotajā iesniegumā norādītajai informācijai jābūt pareizai un pilnīgai. Ja puses iesniedz nepareizu vai nepilnīgu informāciju, Komisijai ir tiesības vai nu pieņemt lēmumu, pamatojoties uz Apvienošanās regulas 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu (ja izmeklēšanas laikā tās uzmanības lokā nokļuvusi informācija par 4. panta 5. punkta nosacījumu neizpildi), vai atcelt jebkuru lēmumu, ko tā pieņem saskaņā ar 6. vai 8. pantu, sakarā ar 4. panta 5. punktā minēto lietas nodošanu, ievērojot Apvienošanās regulas 6. panta 3. punkta a) apakšpunktu vai 8. panta 6. punkta a) apakšpunktu. Pēc lēmuma pieņemšanas saskaņā ar 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai pēc atcelšanas darījumam atkal piemērojami valsts tiesību akti konkurences jomā. Gadījumā, ja saskaņā ar 4. panta 4. punktu veiktā lietu nodošana notikusi pamatojoties uz nepareizu vai nepilnīgu informāciju, Komisija var prasīt paziņošanu saskaņā ar 4. panta 1. punktu. Bez tam Komisijai saskaņā ar Apvienošanās regulas 14. panta 1. punkta a) apakšpunktu ir tiesības uzlikt naudas sodus. Visbeidzot pusēm jāapzinās, ka, ja lietu nodošana ir veikta, pamatojoties uz veidlapā RS ietvertu nepareizo vai nepilnīgo informāciju, Komisija un/vai dalībvalstis var apsvērt veikt pēcpaziņošanas lietas nodošanu, lai atgrieztu atpakaļ lietu, kas bija nodota pirms paziņošanas dēļ šādas nepareizas vai nepilnīgas informācijas ⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁷⁾ Jāatzīmē, ka, saskaņā ar Apvienošanās regulas 19. panta 1. punktu Komisijai ir arī pienākums VKI nosūtīt paziņojumu un Komisijā iesniegto vai sagatavoto svarīgāko dokumentu kopijas.

⁽⁴⁸⁾ Veidlapa RS pievienota 2004. gada 7. aprīļa Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regulai (EK) Nr. 802/2004 ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju, OV L 133, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽⁴⁹⁾ Tas būtu atbilstīgs "risinājums", ja pieprasījuma iesniedzējas puses ir iesniegušas nepareizu vai nepilnīgu informāciju, kas neietekmē 4. panta 5. punkta nosacījumu izpildi, un kas izmeklēšanas laikā nonāk Komisijas uzmanības lokā.

61. Norādot informāciju veidlapā RS vai vispār veicot pieprasījumu pirmspaziņošanas lietu nodošanai, nav paredzēts vai nepieciešams attiecīgajiem uzņēmumiem pierādīt, ka to koncentrācija novedīs pie kaitējošiem konkurences kropļojumiem⁽⁵⁰⁾. Viņiem tomēr jāsniedz pēc iespējas vairāk informācijas, kas skaidra parāda kādā veidā koncentrācija atbilst attiecīgajiem 4. panta 4. un 5. punktā noteiktajiem juridiskajiem kritērijiem, kā arī kāpēc koncentrāciju būtu vispiemērotāk izskatīt pieprasījumā norādītajai konkurences iestādei vai iestādēm. Apvienošanās regula neprasa publicēt faktu par veidlapas RS iesniegšanu, un nav arī paredzēts to darīt. Uz darījumu, kas nav publiskots, var rezultātā attiekties pirmspaziņošanas lietas nodošanas pieprasījums.
62. Kaut arī saskaņā ar Apvienošanās regulas īstenošanas regulu (EK) Nr. 802/2004 Komisija pieņem veidlapas RS jebkurā oficiālajā Kopienas valodā, attiecīgajiem uzņēmumiem, kas sniedz tīklā izplatāmu informāciju, tiek stingri ieteikts lietot valodu, kuru saprastu visi informācijas adresāti. Tas dalībvalstij atvieglotu šādu pieprasījumu apstrādi. Bez tam, kas attiecas uz pieprasījumiem lietas nodošanai dalībvalstij vai dalībvalstīm, pieprasījumu iesniedzējām pusēm tiek stingri ieteikts pievienot pieprasījuma kopiju tās dalībvalsts vai dalībvalstu valodā (-ās), attiecībā uz kurām tiek pieprasīta lietu nodošana.
63. Bez veidlapā RS norādītajām juridiskajām prasībām, attiecīgajiem uzņēmumiem jābūt gataviem sniegt papildus informāciju, ja tāda tiek prasīta, kā arī atklāti un godīgi jautājumu pārrunāt ar Komisiju un VKI, lai Komisijai un VKI dotu iespēju izvērtēt, vai uz attiecīgo koncentrāciju jāattiecina lietas nodošana.
64. Tiek aktīvi veicināti neformāli kontakti starp apvienošanās pusēm, kas iecerējušas iesniegt pirms iesnieguma lietas nodošanas pieprasījumu, no vienas puses, un Komisiju un/vai dalībvalsts iestādēm, no otras puses, pat pēc veidlapas RS iesniegšanas. Komisija ir apņēmusies sniegt uzņēmumiem, kuri vēlas izmantot Apvienošanās regulas 4. panta 4. un 5. punktā paredzēto pirmspaziņošanas lietu nodošanas sistēmu, neformālus un savlaicīgus norādījumus⁽⁵¹⁾.

3. Koncentrācijas, kas atbilst lietu nodošanai

65. Tikai tās koncentrācijas, kas atbilst Apvienošanās regulas 3. panta nozīmei, atbilst arī lietu nodošanai saskaņā ar 4. panta 5. punktu un 22. pantu. Tikai tādas koncentrācijas, kas ietilpst attiecīgo valsts konkurences tiesību aktu apvienošanās kontrolei regulēšanas jomā, atbilst lietu nodošanai saskaņā ar 4. panta 4. punktu un 9. pantu⁽⁵²⁾.
66. Lietu nodošanas pieprasījumiem pirms iesnieguma, saskaņā ar Apvienošanās regulas 4. panta 4. un 5. punktu jābūt par koncentrācijām, attiecībā uz kurām ir ir pietiekami konkrēti plāni. Šajā sakarā vismaz jābūt labas ticības nodomam no attiecīgo uzņēmumu puses apvienoties, vai, publiska piedāvājuma gadījumā, vismaz publiskam paziņojumam par nodomu veikt šādu piedāvājumu⁽⁵³⁾.

4. Jēdziens “pirms paziņošanas” 4. panta 4. un 5. punkta izpratnē

67. 4. panta 4. un 5. punkts attiecas tikai uz pirmspaziņošanas posmu.

⁽⁵⁰⁾ Skatīt Apvienošanās regulas 16. apsvērumu.

⁽⁵¹⁾ Pieprasījums atkāpei no apturēšanas sekām, kā tas paredzēts Apvienošanās regulas 7. panta 3. punktā, parasti būtu neatbilstīgs nodomam veikt pirmspaziņošanas lietu nodošanas pieprasījumu saskaņā ar 4. panta 4. punktu.

⁽⁵²⁾ Un otrādi, atsauci uz savas “ valsts konkurences jomas tiesību aktiem” 21. panta 3. punktā un 22. panta 3. punktā jāsaprot kā atsauci uz visiem valsts tiesību aktu konkurences jomā aspektiem.

⁽⁵³⁾ Skatīt Apvienošanās regulas 34. apsvērumu un 4. panta 1. punktu.

68. 4. panta 4. punktā precizēts, ka attiecīgie uzņēmumi var veikt lietas nodošanas pieprasījumu, iesniedzot pamatotu iesniegumu (veidlapa RS), "pirms koncentrācijas 1. punkta nozīmē paziņošanas". Tas nozīmē, ka pieprasījumu var veikt tikai tad, ja, saskaņā ar 4. panta 1. punktu, nav iesniegta veidlapa CO.
69. Līdzīgi 4. panta 5. punktā noteikts, ka pieprasījumu var veikt "pirms jebkāda paziņojuma kompetentajām [valsts] iestādēm". Tas nozīmē, ka, lai piemērotu šo noteikumu, par attiecīgo koncentrāciju nevar būt bijis nekādu formālu paziņojumu nevienā dalībvalsts jurisdikcijā. Pat viens paziņojums kaut kur Kopienā nepieļaus attiecīgajiem uzņēmumiem uzsākt 4. panta 5. punkta mehānismu. Saskaņā ar Komisijas viedokli, sods nav jāuzliek par darījuma nepaziņošanu valsts līmenī laikā kamēr pieprasījums saskaņā ar 4. panta 5. punktu vēl ir izskatāms.

5. Jēdziens "koncentrācija, ko var izskatīt saskaņā ar valsts tiesību aktiem konkurences jomā" un jēdziens "kompetenta dalībvalsts" 4. panta 5. punktā

70. Regulas 4. panta 5. punkts ļauj attiecīgajiem uzņēmumiem pieprasīt tādas koncentrācijas, kurai nav Kopienas mēroga, pirmspaziņošanas lietas nodošanu un ko "var izskatīt saskaņā ar valsts tiesību aktiem konkurences jomā vismaz trijās dalībvalstīs".
71. "Var izskatīt" vai "izskatāms" jāsaprot kā koncentrācija, uz ko attiecas dalībvalsts jurisdikcija saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem konkurences jomā, kas regulē apvienošanās kontroli. Nav nepieciešama prasība obligāti paziņot, t.i., nav nepieciešams, ka par koncentrāciju jāpaziņo saskaņā ar valsts tiesību aktiem ⁽⁵⁴⁾.
72. Saskaņā ar 4. panta 5. punkta trešo un ceturto daļu, gadījumā, ja vismaz viena dalībvalsts "kas ir kompetenta[s] izskatīt šo koncentrāciju saskaņā ar" tās "tiesību aktiem konkurences jomā" ir izteikusi savu nepieņemšanu lietas nodošanai, lietu nenodod. "Kompetenta" dalībvalsts ir tāda dalībvalsts, kurā izskatāma koncentrācija un kurai tāpēc ir tiesības izskatīt koncentrāciju saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem konkurences jomā.
73. Veidlapas RS kopiju saņem visas dalībvalstis, ne tikai tās, kas "kompetentas" izskatīt attiecīgo lietu. Tomēr tikai dalībvalstis, kas ir "kompetentas" izskatīt lietu, tiek ņemtas vērā 4.panta 5. punkta trešās un ceturtais daļas nolūkiem. Saskaņā ar 4. panta 5. punkta trešo daļu, "kompetentām" dalībvalstīm ir 15 darba dienas laika no veidlapas RS saņemšanas brīža, lai izteiktu sava piekrišanu vai nepieņemšanu lietas nodošanai. Ja tās visas piekrīt, uzskata, ka lieta saskaņā ar 4. panta 5. punkta piekto daļu iegūst Kopienas mērogu. Un otrādi, ja saskaņā ar 4. panta 5. punkta ceturto daļu pat tikai viena "kompetentā" dalībvalsts nepiekrīt, ne no vienas dalībvalsts lietu nodošana nenotiek.
74. Ņemot vērā iepriekš minēto mehānismu, nevainojamai 4. panta 5. punkta darbībai ir būtiski, lai visas dalībvalstis, kurās lieta ir izskatāma saskaņā ar valsts tiesību aktiem konkurences jomā, un kuras ir tāpēc "kompetentas" izskatīt lietu saskaņā ar valsts tiesību aktiem konkurences jomā, būtu pareizi noteiktas. Tāpēc veidlapā RS prasīts attiecīgiem uzņēmumiem sniegt pietiekamu informāciju, kas katrai un visām dalībvalstīm ļautu noteikt, vai tā ir vai nav kompetenta pārbaudīt koncentrāciju saskaņā ar saviem valsts tiesību aktiem konkurences jomā.

⁽⁵⁴⁾ Pat tādos apstākļos, kad paziņojums ir voluntārs *de jure*, praktiski puses var vēlēties vai no tām tiek sagaidīts, ka tās iesniedz paziņojumu.

75. Situācijās, kad veidlapa RS aizpildīta pareizi, sarežģījumiem nevajadzētu rasties. Attiecīgajiem uzņēmumiem pareizi jānorāda visas dalībvalstis, kas ir kompetentas izskatīt lietu. Tomēr situācijās, kad attiecīgie uzņēmumi nav pareizi aizpildījuši veidlapu RS, vai kad starp dalībvalstīm patiesi nav īstas vienošanās attiecībā uz to, kuras dalībvalstis ir "kompetentas" izskatīt lietu, var rasties sarežģījumi.
- Ceturtā 4. panta 5. punkta trešajā daļā paredzētajā 15 darba dienu laikā dalībvalsts, kas veidlapā RS nav norādīta kā "kompetenta", var informēt Komisiju par to, ka tā ir "kompetenta" un, tāpat kā citas "kompetentās" dalībvalstis, izteikt savu piekrišanu vai nepieņemšanu lietu nodošanai.
  - Līdzīgi, 4. panta 5. punkta trešajā daļā paredzētajā 15 darba dienu laikā dalībvalsts, kura veidlapā RS norādīta kā "kompetenta", var Komisiju informēt, ka tā nav "kompetenta". Minētā dalībvalsts tad tiek ignorēta 4. panta 5. punkta nolūkā.
76. Tiklīdz 15 darba dienu termiņš ir beidzies un nepieņemšana nav izteikta, lietas nodošanu uzskata par spēkā esošu. Tas nodrošina saskaņā ar Apvienošanas regulas 6. vai 8. pantu pieņemto Komisijas lēmumu spēkā esamību, kas pieņemti pēc 4. panta 5. punktā noteiktās lietas nodošanas.
77. Tas tomēr nenozīmē, ka attiecīgie uzņēmumi var sistēmu izmantot neuzmanīgi, vai ar nolūku veidlapā RS sniegt nepareizu informāciju, ieskaitot to, kas attiecas uz koncentrācijas izskatāmību dalībvalstīs. Kā atzīmēts iepriekš 60. punktā, Komisija var veikt pasākumus, lai labotu situāciju un novērst šādus pārkāpumus. Attiecīgajiem uzņēmumiem jāapzinās arī, ka šādos apstākļos, kad lietu nodošana notikusi, pamatojoties uz nepareizu vai nepilnīgu informāciju, dalībvalsts, kura tic, ka tā bijusi kompetenta izskatīt lietu, bet tai nebija iespējas uzlikt veto lietu nodošanai nepareizas informācijas iesniegšanas dēļ, var pieprasīt pēcpaziņošanas lietu nodošanu.

6. Paziņošana un lēmumu publicēšana

78. Saskaņā ar 4. panta 4. punkta ceturto daļu, 4. panta 5. punkta ceturto daļu, 9. panta 1. punktu un 22. panta 3. punkta otro daļu Komisijai ir pienākums informēt attiecīgos uzņēmumus vai personas un visas dalībvalstis par visiem lēmumiem, kas pieņemti koncentrācijas lietu nodošanas sakarā, ievērojot minētos noteikumus.
79. Informāciju sniedz attiecīgajiem uzņēmumiem adresētā vēstulē (vai attiecībā uz lēmumiem, kas pieņemti saskaņā 9. panta 1. punktu vai 22. panta 3. punktu, vēstulē, kas adresēta attiecīgajai dalībvalstij). Visas dalībvalstis saņem attiecīgās vēstules kopiju.
80. Nepastāv prasība šādus lēmumus publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽⁵⁵⁾. Komisija tomēr šādiem lēmumiem, ievērojot prasības par konfidencialitātes ievērošanu, piešķir vajadzīgo publicitāti Konkurences ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē.

7. Līguma 9. panta 6. punkts

81. Regulas 9. panta 6. punkts paredz, ka gadījumos, ja Komisija nodod paziņotu koncentrāciju dalībvalstij saskaņā ar 4. panta 4. punktu vai 9. panta 3. punktu, attiecīgajai VKI lieta jāizskata "bez [nevajadzīgas] kavēšanās". Attiecīgi, kompetentajai iestādei saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem lieta jāizskata pēc iespējas ātrāk.

⁽⁵⁵⁾ Saskaņā ar Apvienošanās regulas 20. pantu, šī prasība noteikta tikai lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar 8. panta 1. līdz 6. punktu, 14. un 15. pantu.

82. Bez tam, 9. panta 6. punktā paredzēts, ka kompetentā valsts iestāde 45 darba dienu laikā pēc tam, kad Komisija lietas nodevusi, vai pēc tam, kad valsts līmenī saņemts paziņojums, informē attiecīgos uzņēmumus par “sākotnējā konkurences novērtējuma” rezultātiem un to, kādas “turpmākas darbības”, ja tādas paredzētas, tā iesaka veikt. Tādējādi 45 darba dienu laikā, attiecīgi, pēc lietu nodošanas vai pēc paziņojuma, apvienošanās puses jānodrošina ar pietiekamu informāciju, lai ļautu tām saprast jebkādu sākotnēju ar konkurenci saistītu bažu iedabu, kuras iestādei varētu rasties, kā arī, lai puses būtu informētas par izmeklēšanas iespējamo apjomu un ilgumu. Tikai izņēmuma kārtā attiecīgā dalībvalsts šo termiņu drīkst apturēt, ja uzņēmumi nav snieguši nepieciešamo informāciju, kā tas prasīts saskaņā ar minētās valsts tiesību aktiem konkurences jomā.

IV. NOBEIGUMA PIEZĪMES

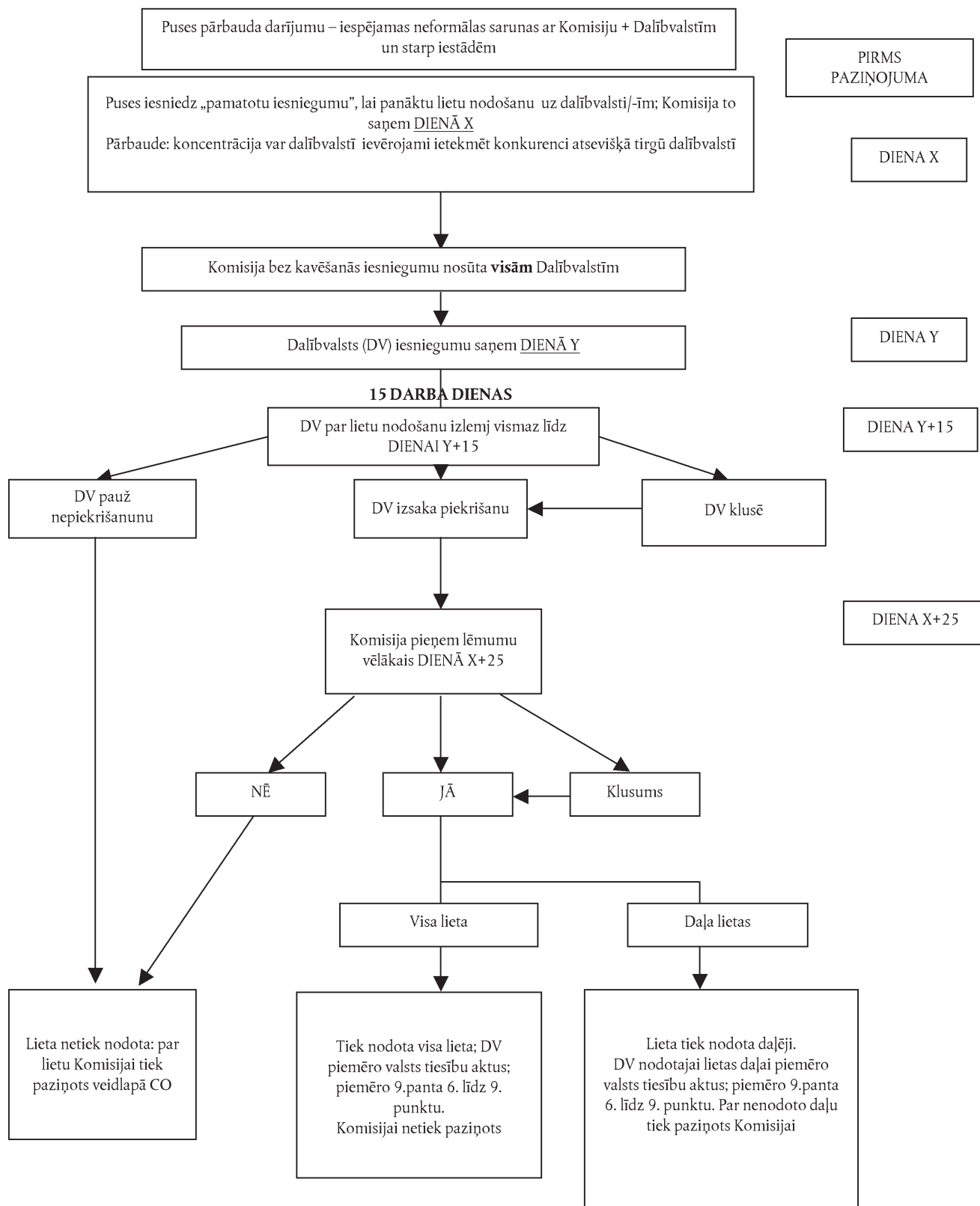
83. Šis paziņojums regulāri tiks pārskatīts, jo īpaši pēc lietu nodošanas noteikumu visa veida pārskatīšanas Apvienošanās regulā. Šajā sakarā jāatzīmē tas, ka, saskaņā ar Apvienošanās regulas 4. panta 6.punktu, Komisijai līdz 2009. gada 1. jūlijam, jādara zināms Padomei par pirmspaziņošanas lietu nodošanas noteikumu 4. panta 4. un 5. punktā darbību.
84. Šis paziņojums neskar Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas vai Eiropas Kopienų Tiesas veikto piemērojamā Līguma un regulatīvo normu interpretāciju.
-

PIELIKUMI

LIETU NODOŠANAS PROCESA SHĒMAS

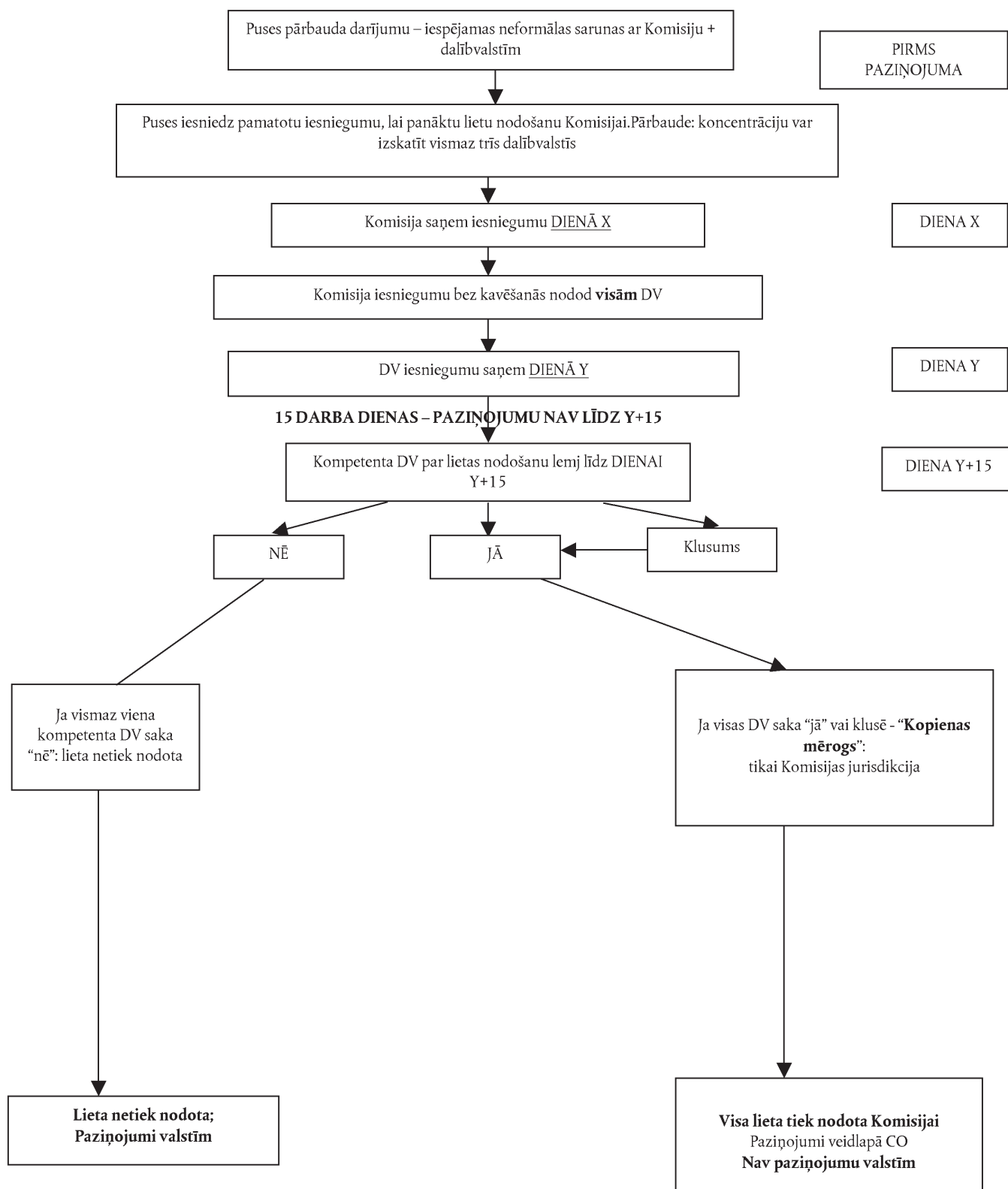
4. panta 4. punkts

Koncentrācija Kopienas mērogā

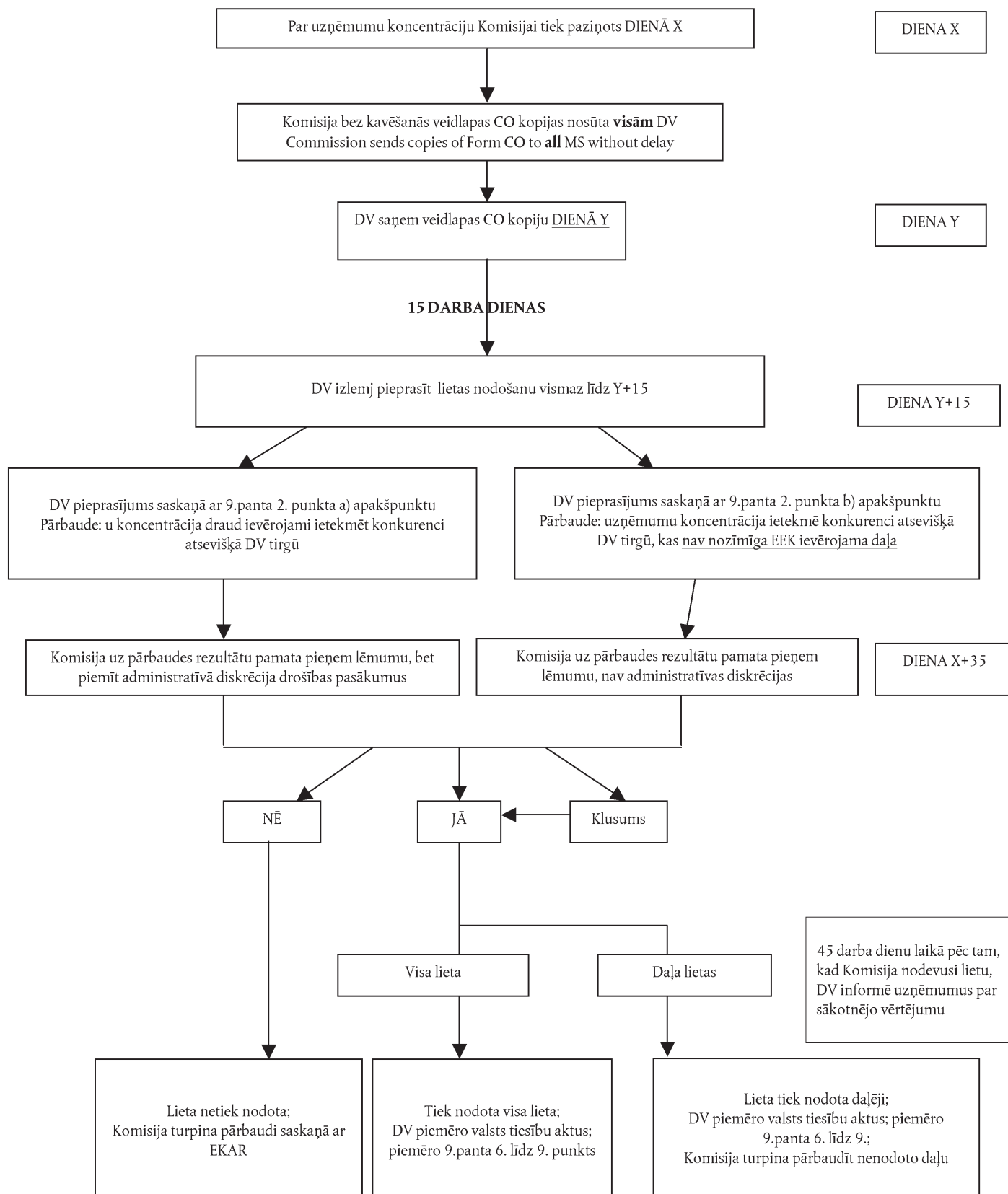
4.(5) PANTS

**Uzņēmumu koncentrācija, kas neiegūst Kopienas mērogu
un ko izskata vismaz trīs DV saskaņā ar saviem likumiem**

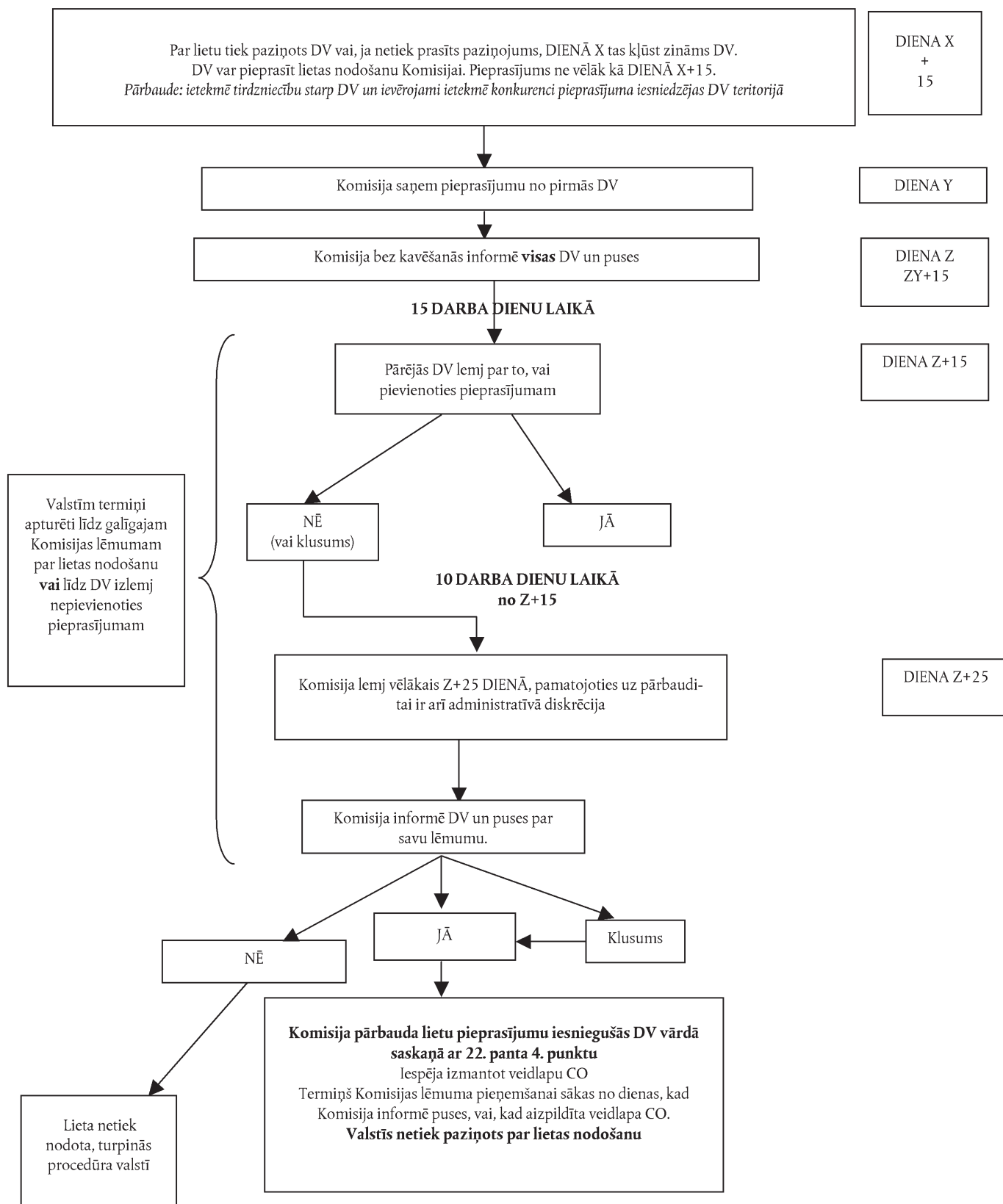
9. PANTS

Uzņēmumu koncentrācija Kopienas mērogā

22. PANTS

Koncentrācija, kura nenotiek Kopienas mērogā

Komisijas paziņojums par ierobežojumiem, kas tieši saistīti un nepieciešami koncentrāciju īstenošanai

(2005/C 56/03)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

I. IEVADS

1. Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulas (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās regula) ⁽¹⁾ 6. panta 1. punkta b) apakšpunkta otrajā daļā un 8. panta 1. punkta otrajā daļā, kā arī 8. panta 2. punkta trešajā daļā paredzēts, ka lēmumam ar ko koncentrāciju atzīst par atbilstošu kopējam tirgum, *“jāietver ierobežojumi, kas tieši saistīti un nepieciešami koncentrācijas īstenošanai”*.
2. Ar grozījumiem noteikumos, kuri nosaka to ierobežojumu novērtēšanu, kas tieši saistīti un nepieciešami koncentrācijas īstenošanai (turpmāk arī apzīmēti kā “saistītie ierobežojumi”), tiek ieviests šādu ierobežojumu pašnovērtējuma princips. Tas atspoguļo likumdevēja nodomu neuzlikt Komisijai par pienākumu novērtēt un individuāli izskatīt saistītos ierobežojumus. Saistīto ierobežojumu izskatīšana saskaņā ar EK Apvienošanās regulu ir izskaidrota EK Apvienošanās regulas preambulas 21. apsvērumā, kurā norādīts, ka *“Komisijas lēmumi, ar ko paziņo par koncentrācijas saderību ar kopējo tirgu, piemērojot šo regulu, automātiski ietver šādus ierobežojumus, nav nepieciešams, lai Komisija individuālos gadījumos novērtē šādus ierobežojumus”*. Tā kā apsvērumā paredzēts, ka Komisija īsteno tās piekritības uzdevumus īpašos jaunos un neatrisinātos jautājumos, kuri rada patiesas neskaidrības, visos pārējos gadījumos attiecīgajiem uzņēmumiem pašiem jānovērtē, vai to vienošanās ir saistīta ar darījumu un cik lielā mērā. Domstarpības par to, vai ierobežojumi ir tieši saistīti un nepieciešami koncentrācijas īstenošanai un tādejādi automātiski pakļaujas Komisijas lēmumam par atbilstību, var tikt risinātas valstu tiesās.
3. Komisijas piekritības uzdevums ir izklāstīts Apvienošanās regulas 21. apsvērumā, kur norādīts, ka Komisijai pēc attiecīgo uzņēmumu lūguma, gadījumos, kad lieta satur *“jaunus vai neatrisinātus jautājumus, kas izraisa patiesu neskaidrību”*, ir skaidri jānovērtē, vai ierobežojumi ir tieši saistīti ar koncentrāciju. Apsvērumā tālāk definēts *“jauns vai neatrisināts jautājums, kas izraisa patiesu neskaidrību”* kā jautājums, kas *“nav ietverts attiecīgajā Komisijas ziņojumā, kas pašlaik ir spēkā, vai publicētajā Komisijas lēmumā”*.
4. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību attiecīgajiem uzņēmumiem, šis paziņojums sniedz norādes jēdziena “saistītie ierobežojumi” interpretācijai. Turpmākajās iedaļās ietvertās norādes atspoguļo Komisijas prakses būtību, kā arī nosaka principus, ar kuriem novērtē, vai un kādā mērā visizplatītākie vienošanos veidi vērtējami kā saistītie ierobežojumi.
5. Tomēr īpašu apstākļu gadījumos, kuri nav minēti šajā paziņojumā, ir attaisnojama atkāpšanās no šiem principiem. Līgumslēdzējas puses var iegūt turpmākas norādes publicētajos Komisijas lēmumos ⁽²⁾, lai noskaidrotu, vai to vienošanās vērtējamas kā saistīti ierobežojumi vai ne. Ja gadījumus ar īpašiem apstākļiem Komisija iepriekš norādījusi savos publicētajos lēmumos ⁽³⁾, tie vairs nav uzskatāmi par “jauniem vai neatrisinātiem jautājumiem” Apvienošanās regulas 21. apsvēruma nozīmē.

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ Šī paziņojuma nolūkā lēmums uzskatāms par publicētu, ja tas publicēts Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai ir pieejams Komisijas tīmekļa vietnē.

⁽³⁾ Skatīt, piemēram, Komisijas 2000. gada 1. septembra Lēmumu (COMP/M.1980 – Volvo/Renault, 56. punkts) – augsta klientu lojalitātes pakāpe; Komisijas 1998. gada 23. oktobra Lēmumu (IV/M.1298 – Kodak/Imation, 73. punkts) – ilgs produktu dzīves cikls; Komisijas 1995. gada 13. marta Lēmumu (IV/M.550 – Union Carbide/Enichem, 99. punkts) – ierobežots alternatīvo ražotāju skaits; Komisijas 1992. gada 30. aprīļa Lēmumu (IV/M.197 – Solvay-Laporte/Interlox, 50. punkts) – ilgāka vajadzīgās zinātnības aizsardzība.

6. Savukārt uzskatāms, ka lietai piemīt "jauni vai neatrisināti jautājumi, kas izraisa patiesu neskaidrību", ja šie ierobežojumi nav ietverti šajā paziņojumā un ja Komisija tos nav iepriekš norādījusi savos publicētajos lēmumos. Kā paredzēts Apvienošanās regulas 21. apsvērumā, Komisija pēc līgumslēdzēju pušu lūguma skaidri novērtē šādus ierobežojumus attiecīgajās lietās. Atbilstoši konfidencialitātes prasībām Komisija nodrošina atbilstošu publicitāti attiecībā uz šādu novērtējumu, no kuriem tālāk izriet šajā paziņojumā izklāstītie principi.
7. Ciktāl ierobežojumi ir tieši saistīti un nepieciešami koncentrācijas īstenošanai, Apvienošanās regulas 21. panta 1. punktā paredzēts, ka piemērojama vienīgi šī regula, izņemot Padomes Regulu (EK) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾, (EEK) Nr. 1017/68 ⁽²⁾ un (EEK) Nr. 4056/86 ⁽³⁾. Pretēji tam, ierobežojumiem, kurus nevar uzskatīt par tieši saistītiem un nepieciešamiem koncentrācijas īstenošanai, potenciāli piemērojami joprojām ir EK līguma 81. un 82. pants. Tomēr pats fakts vien, ka vienošanās vai līgums nav attiecināms uz koncentrāciju, nevar radīt kaitējumu to juridiskam statusam. Šādas vienošanās vai līgumi jānovērtē saskaņā ar EK līguma 81. un 82. pantu un attiecīgiem normatīviem dokumentiem un paziņojumiem ⁽⁴⁾. Tos regulē arī attiecīgie valstu konkurences noteikumi. Tāpēc uz vienošanos, kura ietver konkurences ierobežojumu, kas saskaņā ar šo paziņojumu nav uzskatāms par tieši saistītu ar koncentrāciju un nepieciešamu tās īstenošanai, arī var attiecināt šos noteikumus.
8. Apvienošanās regulas 6. panta 1. punkta b) apakšpunkta otrās daļas un 8. panta 1. punkta otrās un 2. punkta trešās daļas interpretācija neskar Tiesas vai Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas iespējamo interpretāciju.
9. Ar šo paziņojumu aizstāj Komisijas iepriekšējo paziņojumu attiecībā uz ierobežojumiem, kas tieši saistīti ar koncentrāciju un nepieciešamu tās īstenošanai ⁽⁵⁾.

II. VISPĀRĒJIE PRINCIPI

10. Koncentrāciju veido līguma noteikumi un vienošanās, ar ko iegūst kontroli Apvienošanās regulas 3. panta 2. punkta nozīmē. Visas vienošanās, kuru galvenais mērķis ir koncentrācija ⁽⁶⁾, tādas kā vienošanās attiecībā uz uzņēmumu akciju vai aktīvu pārdošanu, ir koncentrācijas būtiskas sastāvdaļas. Papildus šiem līguma noteikumiem un vienošanās koncentrācijas gadījumā līgumslēdzējas puses var slēgt citas vienošanās, kas nav koncentrācijas būtiskas sastāvdaļas, bet var ierobežot pušu rīcības brīvību tirgū. Ja šādas vienošanās ietver saistītus ierobežojumus, uz tām automātiski attiecas lēmums, ar ko paziņo par koncentrācijas saderību ar kopējo tirgu.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par Līguma 81. un 82. pantā noteikto konkurences noteikumu īstenošanu, OV L 1, 04.01.2003., 1. lpp.; Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 411/2004, OV L 68, 06.03.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ 1968. gada 19. jūlija Regula (EEK) Nr. 1017/68, ar kuru piemēro konkurences noteikumus dzelzceļa transportam, autotransportam un iekšzemes ūdensceļu transportam, OV L 175, 23.7.1968., 1. lpp.; Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1/2003.

⁽³⁾ Padomes 1986. gada 22. decembra Regula (EEK) Nr. 4056/86, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus piemērošanai jūras transportam attiecībā uz Līguma 81. un 82. pantu, OV L 378, 31.12.1986., 4. lpp.; Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1/2003.

⁽⁴⁾ Skatīt, piemēram, par licences līgumiem Regulu (EK) Nr. 772/2004; par piegādes un pirkuma līgumiem skatīt Komisijas 1999. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 2790/1999 par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu vertikālu vienošanos un saskaņotu darbību kategorijām, OV L 336, 29.12.1999., 21. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 188, 4.7.2001., 5. lpp.

⁽⁶⁾ Skatīt, piemēram, Komisijas 1992. gada 10. augusta Lēmumu (IV/M.206 – *Rhône-Poulenc/SNIA*, 8.3. punkts); Komisijas 1991. gada 19. decembra Lēmumu (IV/M.113 – *Courtauld/SNIA*, 35. punkts); Komisijas 1991. gada 2. decembra Lēmumu (IV/M.102 – *TNT/Canada Post/DBP Postdienst/La Poste/PTT Poste & Sweden Post*, 46. punkts).

11. Tiesas saistības un nepieciešamības kritēriji pēc savas būtības ir objektīvi. Ierobežojumi nav tieši saistīti ar koncentrāciju un nepieciešami tās īstenošanai tikai tāpēc, ka puses tā uzskata.
12. Lai ierobežojumus uzskatītu par "tieši saistītiem ar koncentrāciju un nepieciešamiem tās īstenošanai", tiem jābūt ciešā sasaistē ar pašu koncentrāciju. Nav pietiekami, ka vienošanās noslēgta tajā pašā kontekstā vai vienlaicīgi ar koncentrāciju⁽¹⁾. Ierobežojumiem, kuri ir tieši saistīti ar koncentrāciju, jābūt ekonomiski saistītiem ar galveno darījumu un jāparedz vienmērīga pāreja uz mainīto uzņēmuma struktūru pēc koncentrācijas.
13. Vienošanās jābūt "nepieciešamām koncentrācijas īstenošanai⁽²⁾" kas nozīmē, ka bez šīm vienošanās, koncentrācija nav īstenojama vai tās īstenošana iespējama tikai ar neskaidrākiem nosacījumiem, ar ievērojami augstākām izmaksām, ievērojami ilgākā laika posmā, vai arī tas būtu daudz sarežģītāk⁽³⁾. Vienošanās, kas ir nepieciešamas koncentrācijas īstenošanai, mērķi parasti ir aizsargāt nodoto vērtību⁽⁴⁾, saglabāt piegāžu nepārtrauktību pēc iepriekšējās saimnieciskās vienības sašķelšanas⁽⁵⁾, vai nodrošināt jaunas vienības darbības uzsākšanu⁽⁶⁾. Lai noteiktu, vai ierobežojums ir nepieciešams, jāņem vērā ne tikai tā būtība, bet arī jānodrošina, lai tā ilgums, joma un ģeogrāfiskā piemērojamība nepārsniegtu koncentrācijas procesa īstenošanai pamatoti vajadzīgo. Ja noteiktā likumīgā mērķa sasniegšanai ir pieejamas vienādi efektīvas alternatīvas, uzņēmumiem jāizvēlas tas variants, kas objekti viemazāk ierobežo konkurenci.
14. Ja koncentrāciju veic vairākos posmos, līguma noteikumus, kas saistīti ar posmiem līdz kontroles izveidošanai, Apvienošanās regulas 3. panta 1. un 3. punkta nozīmē nevar uzskatīt par tieši saistītiem ar koncentrāciju un par nepieciešamiem tās īstenošanai. Tomēr vienošanās atturēties no materiālām izmaiņām mērķa uzņēmējdarbībā līdz procesa pabeigšanai ir uzskatāma par tieši saistītu ar koncentrāciju un nepieciešamu kopējas cenas piedāvājuma īstenošanai⁽⁷⁾. Tas pats attiecināms uz kopīga cenas piedāvājuma kontekstā apvienojušos uzņēmuma pircēju vienošanos neveikt atsevišķus savstarpēji konkurējošus piedāvājumus par to pašu uzņēmumu vai iegūt kontroli citā veidā.
15. Vienošanās, kuras veicina kopīgas kontroles iegūšanu, var uzskatīt par tieši saistītām ar koncentrāciju un nepieciešamām tās īstenošanai. Tas attiecas uz vienošanos, ko puses noslēgušas kopīgai kontroles iegūšanai, lai savā starpā sadalītu aktīvus ar mērķi sadalīt ražošanas iekārtas vai izplatīšanas tīklus kopā ar kopīgi iegūtā uzņēmuma pastāvošajām preču zīmēm.
16. Ciktāl šāda sadalīšana ietver iepriekš pastāvošas saimnieciskās vienības sašķelšanu, pasākumus, kas ar pamatotiem nosacījumiem sašķelšanu padara iespējamu, saskaņā ar turpmāk norādītajiem principiem uzskata par tieši saistītu ar koncentrāciju un par nepieciešamu tās īstenošanai.

⁽¹⁾ Tāpat ierobežojums var būt "tieši saistīts", pat ja tas nav vienlaicīgs ar vienošanos, kuras slēgšanas galvenais mērķis ir koncentrācija, ja ir izpildītas visas pārējās prasības.

⁽²⁾ Skatīt Eiropas Kopienų Tiesa, Lieta 42/84 (*Remia*), [1985] ECR 2545, 20. punkts; Pirmās Instances Tiesa, Lieta T-112/99 (*Métropole Télévision – M6*), [2001] ECR II-2459, 106. punkts.

⁽³⁾ Komisijas 2000. gada 18. decembra Lēmums COMP/M.1863 – *Vodafone/BT/Airtel JV*, 20. punkts).

⁽⁴⁾ Komisijas 1998. gada 30. jūlija Lēmums (IV/M.1245 – *VALEO/ITT Industries*, 59. punkts); Komisijas 1999. gada 3. marta Lēmums (IV/M.1442 – *MMP/AFP*, 17. punkts); Komisijas 2001. gada 9. marta Lēmums (COMP/M.2330 – *Cargill/Banks*, 30. punkts); Komisijas 2001. gada 20. marta Lēmums (COMP/M.2227 – *Goldman Sachs/Messer Griesheim*, 11. punkts).

⁽⁵⁾ Komisijas 2000. gada 25. februāra Lēmums COMP/M.1841 – *Celestica/IBM*, 21. punkts).

⁽⁶⁾ Komisijas 1999. gada 30. marta Lēmums (IV/JV.15 – *BT/AT&T*, 207.-214. punkts); Komisijas 2000. gada 22. decembra Lēmums (COMP/M.2243 – *Stora Enso/Assidoman/JV*, 49., 56. un 57. punkts).

⁽⁷⁾ Komisijas 1998. gada 27. jūlija Lēmums (IV/M.1226 – *GEC/GPTH*, 22. punkts); Komisijas 1997. gada 2. oktobra Lēmums (IV/M.984 – *Dupont/ICI*, 55. punkts); Komisijas 1997. gada 19. decembra Lēmums (IV/M.1057 – *Terra Industries/ICI*, 16. punkts); Komisijas 1996. gada 18. decembra Lēmums (IV/M.861 – *Textron/Kautex*, 19. and 22. punkts); 1996. gada 7. augusta Lēmums (IV/M.727 – *BP/Mobil*, 50. punkts).

III. PRINCIPI, KAS PIEMĒROJAMI VISBIEŽĀK IZPLATĪTAJIEM IEROBEŽOJUMIEM UZŅĒMUMU NODOŠANAS GADĪJUMOS

17. Ierobežojumi, par kuriem puses vienojušās uzņēmuma nodošanas kontekstā, var dot labumu pircējam vai pārdevējam. Vispārīgā izpratnē pircējam nepieciešamība gūt labumu no noteiktas aizsardzības ir vairāk pārliecinoša par pārdevēja attiecīgo nepieciešamību. Pircējs ir jāpārliecina par to, ka viņa/viņš iegūs nodoto uzņēmējdarbību pilnā vērtībā. Tādēļ parasti tie ierobežojumi, no kuriem labumu gūst pārdevējs, vai nu nav tieši saistīti ar koncentrāciju un nepieciešami tās īstenošanai vispār ⁽¹⁾, vai arī to darbības jomai un/vai ilgumam jābūt ierobežotākiem, salīdzinot ar noteikumiem, no kuriem labumu gūst pircējs ⁽²⁾.

A. Noteikumi par nekonkurēšanu

18. Nekonkurēšanas saistības, kuras tiek uzliktas pārdevējam uzņēmuma vai tā daļas nodošanas kontekstā, var būt tieši saistītas ar koncentrāciju un nepieciešamas tās īstenošanai. Lai iegūtu nodoto aktīvu pilnu vērtību, to pircējam jāvar gūt labums no kaut kāda veida aizsardzības pret pārdevēja konkurenci, lai iegūtu klientu lojalitāti, un apgūtu un izmantotu zinātību (*know-how*). Šādi noteikumi par nekonkurēšanu nodrošina nodoto aktīvu pilnas vērtības nodošanu ieguvējam, kas parasti ietver gan materiālus, gan nemateriālus aktīvus kā, piemēram, nemateriālo aktīvu vērtība ⁽³⁾ vai pircēja izstrādātā zinātība (*know-how*). Šie nosacījumi ir ne vien tieši saistīti ar koncentrāciju, bet arī nepieciešami tās īstenošanai, jo bez tiem rastos pamatotas aizdomas, ka uzņēmuma vai tā daļas pārdošana netiek pabeigta.
19. Tomēr šādus noteikumus par nekonkurēšanu var attaisnot tikai ar koncentrācijas īstenošanas likumīgo mērķi, un to ilgums, ģeogrāfiskā piemērojamība, priekšmets un iesaistītās personas nedrīkst pārsniegt šim nolūkam vajadzīgo ⁽⁴⁾.
20. Noteikumu par nekonkurēšanu esamību attaisno laika posmā līdz trim gadiem ⁽⁵⁾, ja uzņēmuma nodošana ietver klientu lojalitātes nodošanu, gan nemateriālo aktīvu vērtības, gan zinātības (*know-how*) ziņā ⁽⁶⁾. Gadījumus, kur ietverta tikai nemateriālo aktīvu vērtība, attaisno laika posmā līdz diviem gadiem ⁽⁷⁾.
21. Turpretim noteikumi par nekonkurēšanu nav uzskatāmi par nepieciešamiem, ja nodoti tiek vienīgi materiālie aktīvi (tādi kā zeme, ēkas un iekārtas) vai ekskluzīvas rūpniecības un komerciālas īpašumtiesības (kuru turētāji var nekavējoties ierosināt lietu pret šādu tiesību nodevēju pārkāpumiem).
22. Noteikumu par nekonkurēšanu ģeogrāfiskā piemērojamība parasti attiecas uz teritoriju, kurā pārdevējs piedāvājis attiecīgos ražojumus vai pakalpojumus pirms nodošanas, jo pircējs nav jāaizsargā no pārdevēja konkurences teritorijās, kurās pārdevējs pirms tam nav darbojies ⁽⁸⁾. Ģeogrāfisko piemērojamību var paplašināt, ietverot teritorijas, kurās pārdevējs plānojis nostiprināties darījuma veikšanas laikā, ja viņš jau ir veicis ieguldījumus šīs virzības sagatavošanā.

⁽¹⁾ Komisijas 1998. gada 27. jūlija Lēmums (IV/M.1226 – GEC/GPTH, 24. punkts).

⁽²⁾ Skatīt, piem., Komisijas 1993. gada 30. augusta Lēmuma (IV/M.319 – BHF/CCF/Charterhouse, 16. punkts) klauzulu, kura mērķis ir pircējam atlikušās uzņēmējdarbības daļas aizsardzība.

⁽³⁾ Kā noteikts Regulas (EK) Nr. 772/2004 1. panta 1. daļas i) apakšpunktā.

⁽⁴⁾ Skatīt Eiropas Kopienų Tiesa, Lieta 42/84 (*Remia*), [1985] ECR 2545, 20. punkts; Pirmās Instances Tiesa, Lieta T-112/99 (*Métropole Télévision – M6*), [2001] ECR II-2459, 106. punkts.

⁽⁵⁾ Skatīt īpašus gadījumus, kur attaisnojas garāki laika periodi, piemēram, Komisijas 2000. gada 1. septembra Lēmums (COMP/M.1980 – Volvo/Renault V.I., 56. punkts); Komisijas 1995. gada 27. jūlija Lēmums (IV/M.612 – RWE-DEA/Enichem Augusta, 37. lpp.); Komisijas 1998. gada 23. oktobra Lēmums (IV/M.1298 – Kodak/Imation, 74. punkts).

⁽⁶⁾ Komisijas 1998. gada 2. aprīļa Lēmums (IV/M.1127 – Nestlé/Dalgety, 33. punkts); Komisijas 2000. gada 1. septembra Lēmums (COMP/M.2077 – Clayton Dubilier & Rice/Iteltel, 15. punkts); Komisijas 2001. gada 2. marta Lēmums (COMP/M.2305 – Vodafone Group PLC/EIRCELL, 21. un 22. punkts).

⁽⁷⁾ Komisijas 1999. gada 12. aprīļa Lēmums (IV/M.1482 – KingFisher/Grosslabor, 26. punkts); Komisijas 1997. gada 14. decembra Lēmums (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, 17. punkts).

⁽⁸⁾ Komisijas 1997. gada 14. decembra Lēmums (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, 17. punkts); Komisijas 1999. gada 12. decembra Lēmums (IV/M.1482 – KingFisher/Grosslabor, 27. punkts); Komisijas 2001. gada 6. aprīļa Lēmums (COMP/M.2355 – Dow/Enichem Polyurethane, 28. punkts); Komisijas 2000. gada 4. augusta Lēmums (COMP/M.1979 – CDC/Banco Urquijo/JV, 18. punkts).

23. Tāpat noteikumiem par nekonkurēšanu jāattiecas tikai uz ražojumiem (ieskaitot to uzlabotos variantus vai jauninājumus, kā arī vēlākos modeļus) un pakalpojumiem, kas iekļauti nodotā uzņēmuma saimnieciskajā darbībā. Te var iekļaut ražojumus un pakalpojumus, kas darījuma brīdī ir attīstības beigu posmā, kā arī ražojumus un pakalpojumus, kas ir pilnībā izstrādāti, bet vēl nav laisti tirgū. Aizsardzība no pārdevēja konkurences ražojumu vai pakalpojumu tirgos, kuros nodotais uzņēmums nav darbojies pirms nodošanas netiek uzskatīta par nepieciešamu ⁽¹⁾.
24. Pārdevējs var radīt saistības sev, saviem meitasuzņēmumiem un komercaģentiem. Tomēr pienākums uzlikt līdzīgus ierobežojumus citiem netiek uzskatīts par tādu, kas būtu cieši saistīts ar koncentrāciju un būtu nepieciešams koncentrācijas īstenošanai. Tas jo īpaši attiecas uz noteikumiem, kas ierobežo tālākpārdevēju vai lietotāju tiesības importēt vai eksportēt.
25. Noteikumus, kas ierobežo pārdevēja tiesības pirkt vai turēt īpašumā tāda uzņēma akcijas, kas konkurē ar nodoto uzņēmumu, uzskata par tieši saistītiem ar koncentrāciju un par nepieciešamiem koncentrācijas īstenošanai saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem, kas iepriekš izklāstīti attiecībā uz nekonkurēšanas noteikumiem, izņemot gadījumus, ja šie noteikumi neļauj pārdevējam pirkt vai turēt īpašumā akcijas tikai ieguldījumu nolūkā, tieši vai netieši neiegūstot pārvaldes tiesības vai jebkādu vērā ņemamu ietekmi konkurējošā uzņēmumā ⁽²⁾.
26. Darījumu nepiedāvāšanas un konfidencialitātes noteikumiem ir līdzīga iedarbība kā noteikumiem, līdz ar to tie tiek vērtēti tāpat kā noteikumi par nekonkurēšanu ⁽³⁾.

B. Licenču vienošanās

27. Uzņēmuma vai tā daļas nodošana parasti ietver intelektuālā īpašuma tiesību vai zinātnības (*know-how*) nodošanu pircējam, lai tas varētu pilnībā izmantot nodotos aktīvus. Taču pārdevējs var palikt īpanieks tiesībām, lai tās izmantotu darbībā, kas atšķiras no nodotajām. Šādos gadījumos, lai nodrošinātu, ka pircējs var pilnīgi izmantot nodotos aktīvus, parasti slēdz licences vienošanās viņa labā. Līdzīgi, ja pārdevējs nodevis intelektuālā īpašuma tiesības kopā ar uzņēmumu, viņš var plānot turpināt izmantot dažas vai visas tiesības citām darbībām, kas atšķiras no nodotajām, šādā gadījumā pircējs pārdevējam piešķir licenci.
28. Patenta licences ⁽⁴⁾ par līdzīgām tiesībām vai zinātnību (*know-how*) ⁽⁵⁾ var uzskatīt par nepieciešamām koncentrācijas īstenošanai. Tās var uzskatīt par koncentrācijas procesa vienotu daļu un tās jebkurā gadījumā nav jāierobežo laikā. Šīs licences var būt vienkāršas vai ekskluzīvas, un tās var ierobežot, ietverot tikai dažas izmantošanas jomas, tādā mērā, lai tās atbilstu nodotā uzņēmuma darbībām.

⁽¹⁾ Komisijas 1997. gada 14. decembra Lēmums (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, 17. punkts); Komisijas 2001. gada 2. marta Lēmums (COMP/M.2305 – Vodafone Group PLC/EIRCELL, 22. punkts); Komisijas 2001. gada 6. aprīļa Lēmums (COMP/M.2355 – Dow/Enichem Polyurethane, 28. punkts); Komisijas 2000. gada 4. augusta Lēmums (COMP/M.1979 – CDC/Banco Urquijo/JV, 18. punkts).

⁽²⁾ Komisijas 1993. gada 4. februāra Lēmums (IV/M.301 – Tesco/Catteau, 14. punkts); Komisijas 1997. gada 14. decembra Lēmums (IV/M.884 – KNP BT/Bunzl/Wilhelm Seiler, 19. punkts); Komisijas 1999. gada 12. aprīļa Lēmums (IV/M.1482 – Kingfisher/Grosslabor, 27. punkts); Komisijas 2000. gada 6. aprīļa Lēmums (COMP/M.1832 – Ahold/ICA Förbundet/Canica, 26. punkts).

⁽³⁾ Nevar attiecināt uz konfidencialitātes noteikumiem par informāciju par klientiem, cenām un produktu daudzumiem. Pretēji tam, konfidencialitātes noteikumus par zinātnību (*know-how*) uzņēmuma kārtā var attaisnot ar ilgākiem laika posmiem, skatīt Komisijas 1998. gada 29. aprīļa Lēmumu (IV/M.1167 – ICI/Williams, 22. punkts); Komisijas 1992. gada 30. aprīļa Lēmumu (IV/M.197 – Solvay-Laporte/Interlox, 50. punkts).

⁽⁴⁾ Ieskaitot patenta pieteikumus, funkcionālus modeļus, funkcionālu modeļu reģistrācijas pieteikumus, dizainparaugus, topogrāfiju, papildu aizsardzības sertifikātus zālēm un citiem ražojumiem, kam var iegūt papildu aizsardzības sertifikātus, un augu selekcionāru sertifikātus (atbilstoši 1. panta 1. punkta h) apakšpunktam Regulā (EK) Nr. 772/2004.

⁽⁵⁾ Kā noteikts Regulā (EK) Nr. 772/2004 1. panta 1. punkta i) apakšpunktā.

29. Taču ražošanas teritoriālie ierobežojumi, kas atbilst nodotās darbības teritorijai, parasti nav vajadzīgi darbības īstenošanai. Ja uzņēmuma pārdevējs piešķir licenci pircējam, pārdevējam ar licenci var uzlikt teritoriālos ierobežojumus saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem, kas noteikti noteikumiem par nekonkurēšanu uzņēmuma pārdošanas kontekstā.
30. Licences vienošanās ierobežojumi, kas pārsniedz minētos noteikumus, piemēram, tādi, kas vairāk aizsargā licences devēju, nevis licences ņēmēju, parasti nav nepieciešami koncentrācijas īstenošanai ⁽¹⁾.
31. Tāpat gadījumos, kad licences piešķir par preču zīmēm, uzņēmuma nosaukumu, dizainparauga tiesībām, autortiesībām vai līdzīgām tiesībām, var būt situācijas, kad pārdevējs vēlas saglabāt šīs tiesības attiecībā uz tā pārziņā paliekošajām darbībām, bet pircējam šīs tiesības vajadzīgas, lai pārdotu preces vai pakalpojumus, ko ražo nodotais uzņēmums vai tā daļa. Arī šajā gadījumā piemēro iepriekš izklāstītos apsvērumus ⁽²⁾.

C. Pirkuma un piegādes saistības

32. Daudzos gadījumos uzņēmuma vai tā daļas nodošana var ietvert to tradicionālo pirkšanas un piegādes sakaru pārraušanu, kas pastāvēja pārdevēja saimnieciskās vienības darbību iepriekšējās integrācijas rezultātā. Lai varētu sašķelt pārdevēja saimniecisko vienību un ar saprātīgiem nosacījumiem daļēji nodot aktīvus pircējam, bieži vien vismaz pārejas periodā jā saglabā esošās vai līdzīgas saiknes starp pārdevēju un pircēju. Šo mērķi parasti sasniedz, izmantojot pirkuma un piegādes saistības, kas attiecas uz uzņēmuma vai tā daļas pārdevēju un/vai ieguvēju. Ņemot vērā konkrēto situāciju, kas rodas, sašķelot pārdevēja saimniecisko vienību, šādas saistības var uzskatīt par tieši saistītām ar koncentrācijas procesu un par nepieciešamām koncentrācijas īstenošanai. Atkarībā no konkrētās situācijas tās var būt gan pārdevēja, gan pircēja labā.
33. Šādu saistību mērķis var būt nodrošināt to ražojumu piegādes nepārtrauktību jebkurai no pusēm, kas vajadzīga, lai veiktu pārdevēja saglabātās vai pircēja pārņemtās darbības. Tomēr pirkuma un piegādes saistības jāierobežo laika posmā, kas vajadzīgs, lai atkarības attiecības aizstātu ar tirgus autonomiju. Tāpēc pirkuma vai piegādes saistības, kuru mērķis ir nodrošināt iepriekš piegādātos apjomus, var tikt attaisnotas uz pārejas laika posmu līdz pieciem gadiem ⁽³⁾.
34. Gan piegādes, gan pirkuma saistības, kas paredzētas noteiktiem apjomiem, iespējams, paredzot arī apjoma izmaiņas, var uzskatīt par tieši saistītām ar koncentrāciju un par nepieciešamām šī procesa īstenošanai. Taču saistības, kas paredzētas neierobežotiem apjomiem ⁽⁴⁾, ekskluzivitāte vai tādas, kas piešķir privilēģētu piegādātāja vai privilēģētu pircēja statusu ⁽⁵⁾, nav nepieciešamas koncentrācijas īstenošanai.
35. Pakalpojumu un izplatīšanas līgumiem ir līdzvērtīga iedarbība kā piegādes noteikumiem, arī šajā gadījumā piemēro iepriekš izklāstītos apsvērumus.

⁽¹⁾ Ciktāl tās atbilst EK līguma 81. panta 1. punktam, uz šīm vienošām var attiekties Regula (EK) Nr. 772/2004, vai citi Kopienas tiesību akti.

⁽²⁾ Komisijas 2000. gada 1. septembra Lēmums (COMP/M.1980 – *Volvo/Renault V.I.*, 54. punkts).

⁽³⁾ Komisijas 1996. gada 5. februāra Lēmums (IV/M.651 – *AT&T/Philips*, VII.); Komisijas 1999. gada 30. marta Lēmums (IV/JV.15 – *BT/AT&T*, 209. lpp.), ka izņēmuma gadījumus skatīt Komisijas 1995. gada 13. marta Lēmumu (IV/M.550 – *Union Carbide/Enichem*, 99. lpp.); Komisijas 1995. gada 27. jūlija Lēmumu (IV/M.612 – *RWE-DEA/Enichem Augusta*, 45. lpp.).

⁽⁴⁾ Saskaņā ar proporcionalitātes principu, saistības, kas paredzētas noteiktiem apjomiem, paredzot daudzumu izmaiņas, ir konkurenci mazāk ierobežojošas, skatīt, piemēram, Komisijas 1998. gada 18. septembra Lēmumu (IV/M.1292 – *Continental/ITT*, 19. punkts).

⁽⁵⁾ Komisijas 1998. gada 30. jūlija Lēmums (IV/M.1245 – *Valeo/ITT Industries*, 64. punkts); skatīt izņēmuma gadījumus (piemēram, tirgus trūkumu) – Komisijas 1995. gada 13. marta Lēmums (IV/M.550 – *Union Carbide/Enichem*, 92. līdz 96. punkts); Komisijas 1995. gada 27. jūlija Lēmums (IV/M.612 – *RWE-DEA/Enichem Augusta*, sākot no 38. punkta).

IV. PRINCIPI, KAS PIEMĒROJAMI VISBIEŽĀK IZPLATĪTAJĒM IEROBEŽOJUMIEM KOPUZŅĒMUMU
GADĪJUMOS APVIEŅOŠANĀS REGULAS 3. PANTA 4. PUNKTA NOZĪMĒ

A. Nekonkurēšanas pienākums

36. Pienākumu nekonkurēt, par ko vienojas mātes uzņēmumi un kopuzņēmums, var uzskatīt par tādu, kas ir tieši saistīts ar koncentrāciju un ir nepieciešams tās īstenošanai, ja šīs saistības ir atbilstīgas ražojumiem, pakalpojumiem un teritorijām, kas ir kopuzņēmuma līguma vai statūtu darbības joma. Šādi noteikumi par nekonkurēšanu, cita starpā, atspoguļo vajadzību pēc labticības sarunu procesā. Tie var risināt arī vajadzību pilnībā izmantot kopuzņēmuma aktīvus vai ļaut kopuzņēmumam pārņemt mātes uzņēmuma nodrošināto zinātību (*know-how*) un agrāko īpašnieku nodrošināto nemateriālo aktīvu vērtību, vai vajadzību aizsargāt mātes uzņēmuma intereses kopuzņēmumā pret konkurenci, ko, cita starpā, veicina mātes uzņēmuma privilēģēta pieeja zinātbai (*know-how*) un uzņēmuma nemateriālajiem aktīviem, kas nodoti vai izveidoti kopuzņēmumā. Šādu mātes uzņēmuma un kopuzņēmuma nekonkurēšanas pienākumu var uzskatīt par tādu, kas ir tieši saistīts ar koncentrāciju un ir nepieciešams tās īstenošanai uz visu kopuzņēmuma pastāvēšanas laiku ⁽¹⁾.
37. Noteikumu par nekonkurēšanu ģeogrāfiskā piemērojamība parasti attiecas uz teritoriju, kurā mātes uzņēmums piedāvāja attiecīgos ražojumus vai pakalpojumus pirms kopuzņēmuma izveidošanas ⁽²⁾. Ģeogrāfisko piemērojamību var paplašināt, ietverot teritorijas, kurās pārdevējs plānojis nostiprināties darījuma veikšanas laikā, ja viņš jau ir veicis ieguldījumus virzības sagatavošanā.
38. Tāpat noteikumiem par nekonkurēšanu jāattiecas tikai uz ražojumiem un pakalpojumiem, kas iekļauti kopuzņēmuma saimnieciskajā darbībā. Te var iekļaut ražojumus un pakalpojumus, kas darījuma brīdī ir attīstības beigu posmā, kā arī ražojumus un pakalpojumus, kas ir pilnībā izstrādāti, bet vēl nav laisti tirgū.
39. Ja kopuzņēmums ir izveidots, lai apgūtu jaunu tirgu, ir jāsniedz informācija par tiem ražojumiem, pakalpojumiem un teritorijām, kur tas darbosies saskaņā ar kopuzņēmuma līgumu vai statūtiem. Tomēr jāpieņem, ka mātes uzņēmuma interesēs ir tas, lai kopuzņēmumu nebūtu jāaizsargā no cita mātes uzņēmuma konkurences tirgos, kur kopuzņēmums veiks savu galveno saimniecisko darbību.
40. Turklāt nekonkurēšanas pienākums, par ko vienojas kopuzņēmumu nekontrolējošs mātes uzņēmums un kopuzņēmums, nav tieši saistīts un nepieciešams koncentrācijas īstenošanai.
41. Tie paši principi attiecas uz darījumu nepiedāvāšanas un konfidencialitātes noteikumiem.

B. Licenču vienošanās

42. Licenci, ko mātes uzņēmums izsniedz kopuzņēmumam, var uzskatīt par tādu, kas ir tieši saistīta ar koncentrāciju un ir nepieciešama tās īstenošanai. Tas nav atkarīgs no tā, vai licence ir ekskluzīva un vai tā ir ierobežota laikā. Licence var būt ierobežota, ietverot tikai konkrētu izmantošanas jomu, kas atbilst kopuzņēmuma darbībai.

⁽¹⁾ Komisijas 1998. gada 15. janvāra Lēmums (IV/M.1042 - *Eastman Kodak/Sun Chemical*, 40 punkts); Komisijas 1996. gada 7. augusta Lēmums (IV/M.727 - *BP/Mobil*, 51. punkts); Komisijas 1996. gada 3. jūlija Lēmums (IV/M.751 - *Bayer/Hüls*, 31. punkts); Komisijas 2000. gada 6. aprīļa Lēmums (COMP/M.1832 - *Ahold/ICA Förbundet/Canica*, 26. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2000. gada 29. augusta Lēmums (COMP/M.1913 - *Lufthansa/Menzies/LGS/JV*, 18 punkts); Komisijas 2000. gada 22. decembra Lēmums (COMP/M.2243 - *Stora Enso/Assidoman/JV*, 49., punkta pedējais teikums).

43. Licences, ko kopuzņēmums piešķir vienam no mātes uzņēmumiem, vai savstarpējus licences līgumus var uzskatīt par tieši saistītiem ar koncentrāciju un nepieciešamiem koncentrācijas īstenošanai, ievērojot tos pašus nosacījumus, kādus piemēro uzņēmuma iegādes gadījumā. Taču licences vienošanos starp mātes uzņēmumiem neuzskata par tieši saistītu ar kopuzņēmumu un par vajadzīgu tā izveidošanai.

C. Pirkuma un piegādes saistības

44. Ja mātes uzņēmums turpina darboties kopuzņēmuma nākamā vai iepriekšējā posma tirgos, uz visiem pirkuma un piegādes līgumiem, tai skaitā izplatīšanas līgumiem, attiecas principi, kurus piemēro uzņēmuma nodošanas gadījumā.
-

Komisijas paziņojums par vienkāršotu procedūru dažu koncentrācijas procesu izskatīšanai saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004

(2005/C 56/04)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

I. IEVADS

II. KONCENTRĀCIJAS KATEGORIJAS, KURĀM VAR PIEMĒROT VIENKĀRŠOTU PROCEDŪRU

1. Šajā paziņojumā ir izklāstīta vienkāršota procedūra, saskaņā ar kuru Komisija plāno izskatīt dažas koncentrācijas, ievērojot Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulu (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās regula) ⁽¹⁾, pamatojoties uz to, ka šie procesi neapraud konkurenci. Ar šo paziņojumu tiek aizstāts Paziņojums par vienkāršotu procedūru dažu koncentrācijas procesu izskatīšanai saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 4046/89 ⁽²⁾. Komisijas pieredze, kas iegūta, piemērojot Padomes 1989. gada 21. decembra Regulu (EEK) Nr. 4046/89 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju ⁽³⁾, liecina, ka dažas pazīnīto koncentrāciju kategorijas parasti apstiprina, ja tās nav radījušas nekādas nopietnas šaubas, ar nosacījumu, ka nav pastāvējuši īpaši apstākļi.

2. Šā paziņojuma mērķis ir izklāstīt nosacījumus, ar kādiem Komisija parasti pieņem saīsināto lēmumu, ar ko paziņo par koncentrācijas saderību ar kopējo tirgu, ievērojot vienkāršoto procedūru, kā arī sniegt pamatnostādnes attiecībā uz pašu procedūru. Ja visi šā paziņojuma 5. punktā izvirzītie nosacījumi ir izpildīti un ja nav pastāvējuši īpaši apstākļi, Komisija 25 darbdienu laikā no izziņošanas datuma pieņem saīsināto lēmumu, ievērojot EK Apvienošanās regulas 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu ⁽⁴⁾.

3. Tomēr, ja ir piemērojami šā paziņojuma 11. līdz 16. punktā izklāstītie aizsardzības pasākumi vai izslēgšana, Komisija var uzsākt izmeklēšanu un/vai pieņemt pilnu lēmumu saskaņā ar EK Apvienošanās regulu.

4. Ar turpmākajos punktos izklāstītās procedūras palīdzību Komisija plāno padarīt Kopienas kontroli pār koncentrācijām noteiktāku un efektīvāku.

Atbilstīgas koncentrācijas

5. Komisija piemēros vienkāršoto procedūru šādām koncentrāciju kategorijām:

(a) divi vai vairāki uzņēmumi iegūst kopīgu kontroli kopuzņēmumā, ar nosacījumu, ka kopuzņēmums neīsteno vai minimāli īsteno reālas vai plānotas darbības Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) teritorijā. Šādi gadījumi rodas, ja:

(i) kopuzņēmuma apgrozījums ⁽⁵⁾ un/vai veikto darbību apgrozījums ⁽⁶⁾ ir mazāks par EUR 100 miljoniem EEZ teritorijā; un

(ii) ja kopējā aktīvu vērtība ⁽⁷⁾, ko nodod kopuzņēmumam, ir mazāka par EUR 100 miljoniem EEZ teritorijā ⁽⁸⁾,

⁽⁵⁾ Kopuzņēmuma apgrozījums jānosaka saskaņā ar mātes uzņēmumu vai kopuzņēmuma pēdējiem auditētajiem pārskatiem atkarībā no tā, vai ir pieejami atsevišķi pārskati par kopuzņēmumā apvienotajiem resursiem.

⁽⁶⁾ Frāze "un/vai" attiecas uz dažādām aplūkotajām situācijām, piemēram:

- kopīgas mērķuzņēmuma iegūšanas gadījumā vērā ņemamais apgrozījums ir šī mērķuzņēmuma (kopuzņēmuma) apgrozījums,
- tāda kopuzņēmuma izveidošanas gadījumā, kuram mātes uzņēmumi nodod savas darbības, vērā ņemamais apgrozījums ir nodoto darbību apgrozījums,
- ja jauna kontrolējošā puse pievienojas pastāvošam kopuzņēmumam, jāņem vērā kopuzņēmuma apgrozījums un jaunā mātes uzņēmuma nodoto darbību (ja tādas ir) apgrozījums.

⁽⁷⁾ Kopuzņēmuma aktīvu kopējā vērtība jānosaka saskaņā ar katras mātes uzņēmuma pēdējo sagatavoto un apstiprināto bilanci. Termins "aktīvi" ietver 1) visus materiālos un nemateriālos aktīvus, kurus nodos kopuzņēmumam (materiālie aktīvi ir, piemēram, ražošanas uzņēmumi, vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības vietas un preču krājumi; nemateriālie aktīvi ir, piemēram, intelektuālais īpašums, nemateriālā vērtība, utt.), un 2) kopuzņēmuma jebkāda apjoma kredītu vai citas saistības, kuras kopuzņēmuma mātes uzņēmuma piekritis izsniegt vai galvot.

⁽⁸⁾ Ja nodotie aktīvi rada apgrozījumu, tad ne aktīvu vērtība, ne apgrozījuma vērtība nedrīkst pārsniegt EUR 100 miljonus.

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 217, 29.7.2000., 32. lpp.

⁽³⁾ OV L 395, 30.12.1989, 1. lpp; precizēta versija OV L 257, 21.9.1990., 13. lpp.

⁽⁴⁾ Paziņošanas prasības ir izklāstītas Komisijas Regulas (EK) Nr. 802/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju I un II pielikumā.

(b) divi vai vairāki uzņēmumi apvienojas, vai viens vai vairāki uzņēmumi iegūst vienpersonīgu vai kopīgu kontroli pār citu uzņēmumu, ar nosacījumu, ka neviena no koncentrācijā iesaistītajām pusēm nenodarbojas ar uzņēmējdarbību tajā pašā produktu un ģeogrāfiskajā tirgū vai iepriekšējā vai nākamā posma produktu tirgū attiecībā pret produktu tirgu, kurā darbojas jebkura cita koncentrācijā iesaistītā puse⁽⁹⁾,

(c) divi vai vairāki uzņēmumi apvienojas, vai viens vai vairāki uzņēmumi iegūst vienpersonīgu vai kopīgu kontroli pār citu uzņēmumu un:

(i) divas vai vairākas koncentrācijā iesaistītās puses veic uzņēmējdarbību tajā pašā produktu un ģeogrāfiskajā tirgū (horizontālās attiecības), ar nosacījumu, ka viņu apvienotā tirgus daļa ir mazāka par 15 %, vai

(ii) viena vai vairākas koncentrācijā iesaistītās puses veic uzņēmējdarbību iepriekšējā vai nākamā posma ražojumu tirgū attiecībā pret ražojumu tirgu, kurā darbojas jebkura cita koncentrācijā iesaistītā puse (vertikālās attiecības)⁽¹⁰⁾, ar nosacījumu, ka viņu atsevišķās vai apvienotās tirgus daļas ir tieši 25 % apjomā vai lielākas⁽¹¹⁾,

(d) puse iegūst vienpersonīgu kontroli pār uzņēmumu, pār kuru tai jau ir kopīga kontrole.

Drošības pasākumi un izslēgšana

6. Izvērtējot to, vai koncentrācija ietilpst kādā no 5. punktā minētajām kategorijām, Komisija nodrošina, lai pietiekami skaidri tiktu konstatēti attiecīgie apstākļi. Ņemot vērā, ka tirgus definīcijas var būt svarīgākais elements šajā novērtējumā, puses ir aicinātas sniegt informāciju par iespējamo alternatīvo tirgu definīcijām pirms paziņošanas posma laikā (skat. 15. punktu). Ziņotājas puses ir atbildīgas par visu to alternatīvo attiecīgo produktu un ģeogrāfisko tirgu aprakstīšanu, uz kuriem paziņotajai koncentrācijai varētu

būt ietekme, un par datu un informācijas sniegšanu attiecībā uz šādu tirgu definēšanu⁽¹²⁾. Komisija saglabā izvēles tiesības pieņemt galīgo lēmumu par tirgus definīciju, pamatojot savu lēmumu uz lietas faktu analīzi. Ja ir grūti definēt attiecīgos tirgus vai noteikt pušu tirgus daļas, Komisija vienkāršoto procedūru nepiemēro. Turklāt, ciktāl koncentrācijas ietver jaunus vispārējas nozīmes juridiskos jautājumus, Komisija parasti atturētos no saīsinātu lēmumu pieņemšanas un atgrieztos pie parastas pirmā posma apvienošanās procedūras.

7. Lai gan parasti var pieņemt, ka koncentrācijas, kas ietilpst 5. punktā minētajās kategorijās, neradīs nopietnas šaubas par to saderību ar kopējo tirgu, tomēr var būt atsevišķas situācijas, kurās izņēmuma kārtā nepieciešama sīkāka izmeklēšana un/vai pilns lēmums. Šādos gadījumos Komisija atgriežas pie parastas pirmā posma apvienošanās procedūras.

8. Turpmāk minēti uzskatāmi piemēri gadījumiem, ko var izslēgt no vienkāršotas procedūras. Atsevišķi koncentrāciju veidi var palielināt pušu tirgus ietekmi, piemēram, apvienojot tehnoloģiskos, finanšu vai citus resursus, pat ja koncentrācijā iesaistītās puses nedarbojas vienā tirgū. Koncentrācijas, kuru gadījumā vismaz divas no koncentrācijā iesaistītajām pusēm darbojas cieši saistītos blakus esošajos tirgos⁽¹³⁾, arī var būt nepiemērotas vienkāršotajai procedūrai, jo īpaši, ja vienai vai vairākām koncentrācijā iesaistītām pusēm atsevišķi pieder 25 % no tirgus daļas vai vairāk jebkurā produktu tirgū, kurā starp pusēm nepastāv horizontālās vai vertikālās attiecības, bet kurš ir blakus esošais tirgus tam tirgum, kurā darbojas otra puse. Citos gadījumos var būt neiespējami noteikt precīzas pušu tirgus daļas. Tā bieži notiek gadījumos, kad puses darbojas jaunos vai mazattīstītos tirgos. Koncentrācijas tirgos ar augstiem iekļūšanas šķēršļiem, ar augstu koncentrācijas pakāpi⁽¹⁴⁾ vai citām zināmām konkurences problēmām arī var nebūt piemērotas.

⁽⁹⁾ Skat. Komisijas paziņojumu par jēdziena "konkrētais tirgus" definīciju Kopienas konkurences tiesībās (OV C 372, 9.12.1997., 5. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Skat. 6. zemsivētras piezīmi.

⁽¹¹⁾ Tas nozīmē, ka šajā kategorijā ietilpst tikai koncentrācijas, kas nerada ietekmētus tirgus, kā tie definēti veidlapas CO 6. iedaļas III daļā. Robežvērtības horizontālām un vertikālām attiecībām attiecas uz tirgus daļām gan valsts, gan EEZ līmenī un uz jebkuru alternatīvu produktu tirgu definīciju, kas jāapsver konkrētajā gadījumā. Ir svarīgi, lai tirgus pamatdefinīcijas, kas noteiktas paziņojumā, ir pietiekami precīzas, lai pamatotu novērtējumu, ka šīs robežvērtības nav sasniegtas, un lai būtu minētas visas iespējamās alternatīvo tirgu definīcijas (ieskaitot ģeogrāfiskos tirgus, kas ir šaurāki par valsts tirgu).

⁽¹²⁾ Līdzīgi kā ar visiem citiem paziņojumiem, Komisija var atcelt saīsināto lēmumu, ja tas ir balstīts uz nepatiesu informāciju, par kuru atbildīgs ir viens no attiecīgajiem uzņēmumiem (EK Apvienošanās regulas 6. panta 3. punkta a) apakšpunkts).

⁽¹³⁾ Produktu tirgi ir cieši saistīti blakus esošie tirgi, ja produkti papildina cits citu vai ja tie pieder produktu klāstam, ko parasti iegādājas viena un tā pati pircēju grupa vienam un tam pašam izlietojumam.

⁽¹⁴⁾ Skat. Pamatnostādnes par horizontālo apvienošanās novērtēšanu saskaņā ar Padomes Regulu par uzņēmumu koncentrāciju kontroli, OV C 31, 5.2.2004., 5. lpp., 14.–21. punkts.

9. Komisijas līdzšinējā pieredze liecina, ka pārejai no kopīgas kontroles uz vienpersonīgu kontroli izņēmuma kārtā var būt nepieciešama sīkāka izmeklēšana un/vai pilns lēmums. Īpašas bažas par konkurenci varētu rasties gadījumos, kad kādreizējo kopuzņēmumu integrē tā atlikušā kontrolējošā akcionāra grupā vai tīklā, kā rezultātā tiek atcelti dažādu kontrolējošo akcionāru iespējami atšķirīgo stimulu radītie disciplinējošie ierobežojumi un, iespējams, nostiprinās tā stratēģiskā pozīcija tirgū. Piemēram, scenārijs, pēc kura uzņēmums A un uzņēmums B kopīgi kontrolē kopuzņēmumu C, koncentrācija, kurā A iegūst vienpersonīgu kontroli pār C, var izraisīt bažas par konkurenci apstākļos, kuros C tieši konkurē ar A un kuros C un A iegūs ievērojamu kopēju pozīciju tirgū, un kuros C zaudēs iepriekšējo neatkarības pakāpi ⁽¹⁵⁾. Gadījumos, kad šādiem scenārijiem ir nepieciešama sīkāka analīze, Komisija var atgriezties pie parastās pirmā posma apvienošanās procedūras ⁽¹⁶⁾.

10. Komisija var atgriezties pie parastās pirmā posma apvienošanās procedūras arī tad, ja nedz Komisija, nedz dalībvalstu kompetentās iestādes nav pārskatījušas kopīgās kontroles pār attiecīgo kopuzņēmumu iepriekšēju iegūšanu.

11. Turklāt Komisija var atgriezties pie parastās pirmā posma apvienošanās procedūras, ja rodas jautājums par saskaņošanu, kas minēta EK Apvienošanās regulas 2. panta 4. punktā.

12. Ja dalībvalsts 15 darbdienu laikā no paziņojuma eksemplāra saņemšanas pauž pamatotas bažas par paziņoto koncentrāciju vai ja trešā puse termiņā, kas noteikts šādiem komentiem, pauž pamatotas bažas, Komisija pieņem pilnu lēmumu. Piemēro EK Apvienošanās regulas 10. panta 1. punktā noteiktos termiņus.

Pieprasījumi lietu nodošanai izskatīšanai

13. Vienkāršoto procedūru nepiemēros, ja dalībvalsts pieprasīs paziņotas koncentrācijas lietas nodošanu izskatīšanai saskaņā ar EK Apvienošanās regulas 9. pantu vai ja Komī-

sija no vairākām dalībvalstīm pieņems pieprasījumus nodot izskatīšanai paziņotu koncentrāciju, ievērojot EK Apvienošanās regulas 22. pantu.

Lietas nodošana izskatīšanai pirms paziņošanas pēc ziņotāju pušu pieprasījuma

14. Ievērojot šajā paziņojumā izklāstītos drošības pasākumus un izslēgšanu, Komisija koncentrācijai var piemērot vienkāršotu procedūru, ja:

(i) pēc argumentēta iesnieguma saskaņā ar EK Apvienošanās regulas 4. panta 4. punktu Komisija nolēmī lietu nenosūtīt dalībvalstij, vai

(ii) pēc argumentēta iesnieguma saskaņā ar EK Apvienošanās regulas 4. panta 5. punktu lietu nosūta Komisijai.

III. PROCEDŪRAS NOTEIKUMI

Pirms paziņojuma kontakti

15. Komisija ir atzinusi par noderīgiem kontaktus starp ziņotājam pusēm un Komisiju pat gadījumos, kuri nešķiet problemātiski ⁽¹⁷⁾. Komisijas pieredze saistībā ar vienkāršoto procedūru liecina, ka gadījumi, kuri pretendē uz vienkāršotu procedūru, var izraisīt sarežģītus jautājumus, piemēram, attiecībā uz tirgus definīciju (skat. 6. punktu), kurus būtu ieteicams atrisināt līdz paziņošanai. Šādi kontakti ļauj Komisijai un ziņotājam pusēm noteikt precīzu informācijas daudzumu, kas sniedzams paziņojumā. Pirms paziņojuma kontakti ir jāuzsāk vismaz divas nedēļas pirms sagaidāma paziņojuma datuma. Tāpēc ziņotājam pusēm ir ieteicams nodibināt pirms paziņojuma kontaktus, īpaši ja tās lūdz Komisijai atcelt pilnas formas paziņojuma iesniegšanu saskaņā ar Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regulas (EK) Nr. 802/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju ⁽¹⁸⁾, 3. panta 1. punktu, pamatojoties uz to, ka darbība, par kuru jāziņo, neradīs bažas par konkurenci.

⁽¹⁵⁾ Lieta Nr. IV/M.1328 KLM/Martinair, XXIX ziņojums par konkurences politiku 1999 – SEK(2000) 720 galīgā versija, 165.–166. punkts.

⁽¹⁶⁾ Lieta Nr. COMP/M.2908 Deutsche Post/DHL (II) 2002. gada 18. septembra lēmums.

⁽¹⁷⁾ Skat. Konkurences ģenerāldirektorāta EK apvienošanās kontroles procedūru izpildes paraugpraksi, kas pieejama šeit: http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/legislation/regulation/best_practices.pdf

⁽¹⁸⁾ OV L 133, 30.4.2004., 1. lpp.

Paziņošanas fakta publicēšana

16. Informācija, kas pēc paziņojuma saņemšanas ⁽¹⁹⁾ publicējama *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*, ietvers koncentrācijā iesaistīto pušu nosaukumus, izcelsmes valsti, koncentrācijas raksturu un saimniecības nozares, uz kurām tā attiecas, kā arī norādi, ka, pamatojoties uz ziņotājas puses sniegto informāciju, koncentrācijai var piemērot vienkāršotu procedūru. Ieinteresētajām personām tad būs iespēja iesniegt savus apsvērumus, jo īpaši par apstākļiem, kuriem, iespējams, nepieciešama izmeklēšana.

Saīsinātais lēmums

17. Ja Komisija uzskata, ka koncentrācija atbilst vienkāršotas procedūras kritērijiem (skat. 5. punktu), tā parasti izdod saīsināto lēmumu. Šeit ietvertas attiecīgas lietas, kuras neizraisa nekādas bažas par konkurenci, ja tā saņem pilnīgu paziņojumu. Tādējādi koncentrācija tiks atzīta par saderīgu ar kopējo tirgu 25 darbdienu laikā no paziņojuma iesniegšanas dienas saskaņā ar EK apvienošanās regulas 10. panta 1. un 6. punktu. Komisija iespējami drīz centīsies pieņemt saīsināto lēmumu, tiklīdz būs beidzies 15 darbdienu laika posms, kurā dalībvalstis drīkst pieprasīt nodot izskatīšanai paziņotas koncentrācijas lietu, ievērojot EK apvienošanās regulas 9. pantu. Tomēr, kamēr nav beidzies noteiktais 25 darbdienu termiņš, Komisija

var izmantot iespēju atgriezties pie parastas pirmā posma apvienošanās procedūras un līdz ar to uzsākt izmeklēšanu un/vai pieņemt pilnu lēmumu, ja attiecīgajā gadījumā tā šādu rīcību uzskata par piemērotu.

Saīsinātā lēmuma publicēšana

18. Komisija publicē paziņojumu par lēmuma faktu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, līdzīgi kā pilnu apstiprināšanas lēmumu gadījumā. Lēmuma publisko versiju ievieto Konkurences ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē uz ierobežotu laika periodu. Saīsinātajā lēmumā ietver informāciju par paziņoto koncentrāciju, kas publicēta *Oficiālajā Vēstnesī* paziņošanas brīdī (pušu nosaukumi, to izcelsmes valsts koncentrācijas raksturs un iesaistītās saimniecības nozares), un apgalvojumu, ka koncentrācija ir atzīta par saderīgu ar kopējo tirgu, jo tā atbilst vienai vai vairākām kategorijām, kas aprakstītas šajā paziņojumā, skaidri norādot piemērojamo kategoriju (kategorijas).

IV. SAISTĪTI IEROBEŽOJUMI

19. Vienkāršotu procedūru nepiemēro gadījumiem, kuros attiecīgie uzņēmumi pieprasa steidzami novērtēt ierobežojumus, kuri ir tieši saistīti ar koncentrācijas īstenošanu un ir tai nepieciešami.

⁽¹⁹⁾ EK apvienošanās regulas 4. panta 3. punkts.

Pārstrādātie paskaidrojumi saistībā ar III pielikumu “noteiktas izcelsmes izstrādājumu” jēdziena definīcija un administratīvās sadarbības metodes nolīgumam par asociācijas izveidi starp Eiropas Kopieni un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Čīles Republiku, no otras puses

(2005/C 56/05)

17. pants – Tehniskie iemesli

Preču pārvadājumu apliecību EUR.1 drīkst noraidīt “tehnisku iemeslu dēļ”, ja tā nav sastādīta paredzētajā veidā. Šādos gadījumos var iesniegt apliecību, kas izdota ar atpakaļejošu spēku, daži piemēri noraidīšanai “tehnisku iemeslu dēļ”:

- preču pārvadājumu apliecība EUR.1 nav izsniegta uz paredzētās veidlapas (piemēram, nav gijošēta fona, veidlapa būtiski atšķiras no parauga pēc izmēra un krāsas, nav sērijas numura nav iespiesta vienā no oficiāli noteiktajām valodām),
- nav aizpildīta viena no obligātajām ailēm (piemēram, 4. aile C), izņēmums ir 8. aile,
- preču pārvadājumu apliecībai EUR.1 trūkst zīmoga un paraksta (piemēram, 11. ailē),
- preču pārvadājumu apliecību EUR.1 ir apstiprinājusi iestāde, kurai nav tiesību to darīt,
- lietotais zīmogs ir jauns, un par to vēl nav paziņots,
- iesniegtā preču pārvadājumu apliecība EUR.1 nav oriģināls, bet kopija vai fotokopija,
- 5. ailes ieraksts attiecas uz valsti, kas neietilpst nolīgumā (piemēram, Izraēla vai Kuba).

Veicamie pasākumi:

Norādot iemeslu(-s), šāds dokuments ar atzīmi “dokuments noraidīts” ir jāatgriež importētājam, lai tas varētu saņemt jaunu dokumentu, kas izdots ar atpakaļejošu spēku. Lai gan Muitas iestādēm ir tiesības paturēt noraidītā dokumenta fotokopiju, lai veiktu deklarācijas pēcmuitošanas pārbaudi vai, ja tām ir pamatotas aizdomas par krāpšanu.

31. pants – Preferenciāla režīma atteikums bez pārbaudes

Šeit ir runa par gadījumiem, kuros izcelsmes apliecinājums tiek uzskatīts par neatbilstošu šādu iemeslu dēļ:

- nav aizpildīta preces apraksta aile (8. aile EUR.1), vai arī apraksts neattiecas uz uzrādīto preci;
- izcelsmes apliecinājumu izsniegusi valsts, kas nav nolīguma dalībniece, pat ja preces izcelsme ir Kopiena vai Čīle (piemēram, EUR.1 apliecība ir izsniegta Izraēlā Čīles izcelsmes produktiem);
- vienā no preču pārvadājumu apliecības EUR.1 obligātajām ailēm ir saglabājušās neapstiprinātas dzēsumu vai labojumu pēdas (piemēram, preču apraksta ailē, iepakojumu skaita ailē, preču izcelsmes vai saņēmējvalsts ailē);
- preču pārvadājumu apliecības EUR.1 termiņš ir beidzies kāda noteikumos neparedzēta iemesla dēļ (piemēram, ārkārtas gadījumos), izņemot gadījumus, kad preces uzrādītas pirms šī termiņa beigām;
- izcelsmes apliecinājums ar atpakaļejošu spēku iesniegts par sākotnēji nelikumīgi ievestām precēm;
- preču pārvadājumu apliecības EUR.1 4. ailē ierakstīta valsts, kas nav dalībniece nolīgumam, uz ko balstās preferenciālais režīms.

Veicamie pasākumi:

Uz izcelsmes apliecinājuma jāatzīmē “nepiemērojams”, un to patur muitas iestādes, kurām šis apliecinājums iesniegts, lai atturētu no tā turpmākās izmantošanas.

Neierobežojot tiesiskas darbības, kuras uzsāktas saskaņā ar iekšējiem tiesību aktiem, importētājvalsts muitas iestādes vajadzības gadījumā nekavējoties informē par atteikumu eksportētājvalsts muitas iestādes vai kompetentas valsts iestādes.

Norādes, kas lietotas 17. un 31. panta paskaidrojumos

CZ	DOKUMENT NEAKCEPTOVÁN	NEPOUŽITELNÝ
DA	AFVIST DOKUMENT	UANVENDELIGT
DE	DOKUMENT NICHT ANGENOMMEN	NICHT ANWENDBAR
EE	DOKUMENTI EI AKTSEPTEERITUD	AKTSEPTEERIMATA
EL	ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΤΑΙ	ΜΗ ΑΠΟΔΕΚΤΟ
EN	DOCUMENT NOT ACCEPTED	INAPPLICABLE
ES	DOCUMENTO RECHAZADO	INAPLICABLE
HU	NEM ELFOGADOTT OKMÁNY	ALKALMATLAN
FI	ASIAKIRJA HYLÄTTY	EI VOIDA KÄYTTÄÄ
FR	DOCUMENT REFUSÉ	INAPPLICABLE
IT	DOCUMENTO RESPINTO	INAPPLICABILE
NL	DOCUMENT GEWEIGERD	NIET VAN TOEPASSING
LT	DOKUMENTAS NEPRIIMTAS	NETINKAMAS
LV	DOKUMENTS NAV AKCEPTĒTS	NEDERIGS
MT	DOKUMENT MHUX AĊĊETTAT	MHUX APPLIKABBLI
PL	DOKUMENT NIEZAAKCEPTOWANY	NIESTOSOWANY
PT	DOCUMENTO RECUSADO	NÃO APLICÁVEL
SE	EJ GODTAGET DOKUMENT	OANVÄNDBART
SI	DOKUMENT NI SPREJET	NEUSTREZNO
SK	DOKUMENT NEPRIJATÝ	NEPOUŽITELNÝ

VALSTS ATBALSTS – APVIENOTĀ KARLISTE**Valsts atbalsts Nr. C 42/2004 (ex N 350/2004) – “Pabalsti uzņēmumu telpu remontam”****Uzaicinājums iesniegt apsvērumus saskaņā ar EK līguma 88. panta 2. punktu**

(2005/C 56/06)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

Ar 2004. gada 1. decembra vēstuli, kuras atveidojums oriģinālvalodā ir pievienots šī kopsavilkuma pielikumā, Komisija ir paziņojusi Apvienotajai Karalistei par savu lēmumu uzsākt EK Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru attiecībā uz minēto atbalsta programmu.

Viena mēneša laikā pēc šā kopsavilkuma un pievienotās vēstules publicēšanas ieinteresētās personas var iesniegt savas atsauksmes par atbalstu, attiecībā uz kuru Komisija uzsāk procedūru, adresējot tās:

European Commission
Directorate-General for Competition
State Aid Registry
B-1049 Brussels
Faksa Nr.: (32-2) 296 12 42

Šīs atsauksmes tiks nosūtītas Apvienotajai Karalistei. Ieinteresētā persona, kas iesniedz apsvērumus, var rakstveidā pieprasīt, lai tās identitāte netiktu atklāta, norādot šādas prasības iemeslus.

KOPSAVILKUMS**Atbalsta pasākuma atbilstības novērtējums**

Ar 2004. gada 6. augusta vēstuli, kas Komisijā reģistrēta 2004. gada 10. augustā, Apvienotās Karalistes iestādes paziņoja par Pabalstu programmu uzņēmumu telpu remontam.

Programmas apraksts

Programma piešķir attiecīgajiem uzņēmumiem (īpašniekiem un telpu izmantotājiem) nodokļu atlaides attiecībā uz kapitāla izmaksām, kas rodas saistībā ar uzņēmumu telpu remontu vai pārveidošanu, kuras nav izmantotas gadu vai ilgāk un kuras atrodas vienā no norādītajiem Apvienotās Karalistes 2000 mazāk attīstītajiem rajoniem, lai atsāktu šo telpu produktīvu izmantošanu.

Programma kā valsts atbalsts

Šajā procedūras posmā Komisija uzskata, ka pasākums ir valsts atbalsts EK Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē.

Procesuālie apsvērumi

Apvienotā Karaliste, paziņojot par augstāk minēto atbalsta programmu pirms tās stāšanās spēkā, ir izpildījusi EK Līguma 88. panta 3. punkta procesuālās prasības.

Nodokļu atlaides piešķir saistībā ar kapitāla izmaksām par attiecīgo uzņēmumu telpu remontu vai pārveidošanu produktīvai izmantošanai, ja tās atrodas norādītajos mazāk attīstītajos rajonos. Paziņotā programma galvenokārt ir vērsta uz investīcijām. Saskaņā ar reģionālā atbalsta pamatnostādņiem atbalsts investīcijām mazāk attīstītajos rajonos ir savienojams ar kopējo tirgu, taču tikai tad, ja ir izpildīti atsevišķi nosacījumi.

Pamatojoties uz sākotnējo novērtējumu, Komisija secina, ka ierosinātā programma neattiecas uz esošo vadlīniju, pamatnostādņu vai regulu darbības jomu. Pabalstu programma uzņēmumu telpu remontam galvenokārt ir vērsta uz mazāk nodrošinātajiem rajoniem, attiecībā uz kuriem šobrīd nav vadlīniju vai pamatnostādņu.

Tāpēc ir nepieciešams pārbaudīt, vai uz paziņoto programmu var attiecināt kādu no EK Līguma 87. panta 3. punktā noteiktajiem izņēmumiem. Tāpēc Komisija novērtēja, vai Apvienotās Karalistes ierosinātais pasākums ir nepieciešams un samērojams ar uzstādīto mērķi un nerada tādas konkurences izkropļojumus, kas nav savienojami ar vispārējām interesēm.

Komisija agrāk ir izteikusi atzinumu, ka pamesto uzņēmumu telpu atjaunošana veicina svarīgu Kopienas mērķu sasniegšanu. Komisija uzskata, ka tukšu uzņēmumu telpu remontu vai pārveidošanu, lai atsāktu šo telpu produktīvu izmantošanu, kā to ierosinājusi Apvienotā Karaliste, arī var uzskatīt par sanācijas pasākumu, kas atbilst Kopienas mērķiem.

Tomēr Komisija uzskata, ka šajā posmā ir nepieciešama papildu analīze, lai novērtētu uzņēmumu telpu remonta nodokļu atlaīžu atbilstību un samērīgumu. Tas ir pamatojams ar šādiem faktiem:

— Saskaņā ar Apvienotās Karalistes iesniegtajiem datiem, 85 % no attiecīgajiem izdevumiem Apvienotajā Karalistē sedz lielie uzņēmumi un tikai 15 % - mazie un vidējie uzņēmumi. Kaut arī programma ir pieejama visiem uzņēmumiem, neatkarīgi no to lieluma, uzņēmumu telpu remonta pabalstu priekšrocības galvenokārt izmantos lielie uzņēmumi.

— Tomēr Apvienotās Karalistes iestādes apgalvo, ka pat šādos gadījumos, kur uzņēmumu telpas pieder lielajiem uzņēmumiem, mazie un vidējie uzņēmumi gūs netiešu labumu no šī pasākuma, jo tie bieži nomā telpas uzņēmējdarbībai no lielajiem uzņēmumiem. To apstiprina Apvienotās Karalistes iesniegtie dati, kas norāda, ka no jauniem nomas līgumiem par telpām, kuras pirms tam nav izmantotas vairāk par gadu, 31 % noslēdz lielie uzņēmumi un 69 % – mazie un vidējie uzņēmumi. Visnabadzīgākajos rajonos pēc Apvienotās Karalistes ziņām šie skaitļi ir 26 % lielajiem uzņēmumiem un 74 % maziem un vidējiem uzņēmumiem.

— Komisija atzīmē, ka paziņotais pasākums neattiecas tikai uz maziem un vidējiem uzņēmumiem atbilstoši Komisijas definīcijai. Turklāt Komisija atzīmē, ka programmas darbība nav ierobežota tikai ar atbalstāmiem reģioniem saskaņā ar EK Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu vai c) apakšpunktu.

— Apvienotās Karalistes 2 000 mazāk nodrošināto rajonu noteikšana paziņotā pasākuma mērķa zonai izraisa tos pašus jautājumus kā gadījumā ar zīmognodevas atbrīvojuma programmu. Tā ir atkāpe no Komisijas standarta prakses reģionālā atbalsta jomā. Komisija vēl aizvien uzskata, ka šādi atkāpei ir jābūt pamatotai, lai novērstu to, ka uzņēmumi, kas neatrodas rajonos, kas saskaņā ar EK Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu un/vai c) apakšpunktu nav uzskatāmi par atbalstāmiem reģioniem, gūtu nesamērīgas ekonomiskas priekšrocības, kas nelabvēlīgi ietekmē tirdzniecības nosacījumus pretēji vispārējām interesēm.

— Turklāt, lai apstiprinātu zīmognodevu atbrīvojuma programmu, pamatojoties uz šīs programmas priekšrocībām, Komisija izvirzīja vairākus nosacījumus. Cita starpā Komisija nolēma, ka jānodrošina uzraudzība un uzskatāmi jāpierāda programmas priekšrocības attiecībā uz ēku fizisko reģenerāciju un jo īpaši pamestajām uzņēmumu telpām. Komisija līdz šim nav saņēmusi retrospektīvu analīzi, kas ļautu tai izvērtēt programmas priekšrocības.

— Kaut arī Apvienotās Karalistes iestādes apgalvo, ka vidējā atbalsta intensitāte būs no 9 % līdz 10 %, maksimālā

atbalsta intensitāte paziņotajam pasākumam var sasniegt līdz 40 % neinkorporētiem uzņēmumiem un līdz 30 % uzņēmējdarbībām.

Komisijai pēc sākotnējā pasākuma novērtējuma tādējādi ir šaubas, vai Apvienotās Karalistes ierosinātais pasākums ir samērīgs ar tā mērķi un nerada tādas konkurences izkropļojumus, kas nav savienojami ar vispārējām interesēm. Komisija uzskata, ka šim sarežģītajam jautājumam ir nepieciešama dziļāka analīze. Komisija vēlas apkopot informāciju, kas saņemta no ieinteresētajām personām. Lai to veiktu, Komisijai tiesisku apsvērumu dēļ jāuzsāk EK Līguma 88. panta 2. punktā paredzētā procedūra. Tikai ar šādu apsvērumu palīdzību Komisija var izlemt, vai šāds atbalsts ir nepieciešams un nelabvēlīgi neietekmē tirdzniecības nosacījumus pretēji vispārējām interesēm.

[VĒSTULES TEKSTS]

"The Commission wishes to inform the United Kingdom that, having examined the information supplied by your authorities on the aid measure referred to above, it has decided to initiate the procedure laid down in Article 88(2) of the EC Treaty.

1. PROCEDURE

1. By letter dated 6 August 2004, registered by the Commission on 10 August 2004, the UK authorities notified a scheme providing qualifying businesses with favourable depreciation allowances (called "capital allowances") in respect of the capital costs the owners or occupiers actually incur in renovating or converting business premises that have been vacant for a year or longer and that are situated in designated disadvantaged areas. A request for information aiming at clarifying some points of the notification was sent on 2 September 2004 (D/56282). The UK authorities replied by letter dated 4 October 2004. The latter was registered by the Commission on 18 October 2004 (A/37971).

2. DESCRIPTION OF THE AID MEASURE

2. Aim of the measure

The aim of the measure is to foster physical, economic and social regeneration of so-called pockets of deprivation⁽¹⁾, to support the redevelopment of brownfield sites, to increase private investment, enterprise and employment in the UK's most deprived communities by means of bringing empty for a year or longer-term derelict shops or business property back into productive use. Such scheme is part of the UK Government's integrated approach to tackling the range of regeneration market failures that its most deprived communities face.

⁽¹⁾ The expression "pockets of deprivation" refers to the incidence of deprived communities, often close to prosperous areas.

3. The form and nature of the aid

The notified aid takes the form of capital allowances. Capital allowances enable the capital costs, which a business actually incurs in the renovation or the conversion of empty or derelict for a year or longer business premises in order to bring them back into productive use, to be written off against a business's taxable profits. They take the place of depreciation charged in the commercial accounts, which is not allowed for tax purposes. The notified measure would provide the 100 % first year allowance (FYA) and 25 % writing-down allowance (WDA) for capital expenditure on renovating vacant commercial buildings, so the relief would be available for:

- (a) expenditure that already qualifies for allowances under the plant and machinery regime (at 25 % WDAs *per annum* or 40 % FYAs ⁽²⁾) or under the industrial building regime (at 4 % WDAs *per annum*); and
- (b) expenditure that does not currently qualify for any relief, for example, expenditure on alterations to the fabric of non-industrial, commercial buildings (shops, offices).

In the case of expenditure falling under head (b), the notified measure would therefore constitute a new relief (at 100 % FYAs and 25 % WDAs *per annum*), as currently commercial buildings do not qualify for capital allowances. In the case of expenditure falling under head (a), the effect of the measure would be the increased rate of allowance.

The new relief, according to the UK authorities, would operate mainly as a tax deferment benefit and only partly as a potential new relief against a business's taxable profits.

4. Eligible costs and aid intensity

To be eligible for the BPRA scheme, the empty premises would have to have lain unused for a year or longer and must be situated in one of the 2 000 designated most deprived areas of the UK — the so-called "designated disadvantaged areas".

5. Geographical coverage of the scheme

The "designated disadvantaged areas in the UK", on which the notified BPRA is targeted, have been selected on the basis of the "indices of multiple deprivation (IMD)" developed for each of four regions of the UK. This is a combined index covering six domains of deprivation (income, employment, health, education, housing and access to services). The analysis has been applied at a very low geographical level (i.e. at the level of electoral wards, divisions or postcodes). The present list of eligible areas has been set out in "The Stamp Duty (Disadvantaged Areas) Regulations 2001".

6. Beneficiaries

The scheme applies to undertakings of any size and operating in any sector of the economy.

⁽²⁾ A 40 % rate FYA is available to small and medium sized enterprises (SMEs), but not to large business.

7. Budget of the scheme

The estimated overall revenue losses, due to tax concessions for the five year period of the scheme, are about GBP 135 million (ca. EUR 205 million).

8. Legal basis of the scheme

Primary legislation:

- Capital allowances: renovation of business premises in disadvantaged areas ("Business Premises Renovation Allowances (BPRA)") — when enacted, this legislation will be inserted into Capital Allowances Act 2001.

Secondary legislation:

- SI 3747/2001 The Stamp Duty (Disadvantaged Areas) Regulations.

9. Duration of the scheme

2005 — 2010

3. ASSESSMENT OF THE AID MEASURE

10. In accordance with Article 6(1) of Council Regulation (EC) No 659/1999 of 22 March 1999, the decision to initiate proceedings shall summarise the relevant issues of fact and law, shall include a preliminary assessment from the Commission as to the aid character of the proposed measure, and shall set out the doubts as to its compatibility with the common market.

11. Procedure

The UK authorities have complied with the procedural requirements of Article 88(3) of the EC Treaty by notifying the abovementioned aid scheme before putting it into effect.

12. The existence of aid

The Commission considers, at this stage of the procedure, that the measure constitutes State aid within the meaning of Article 87(1) of the EC Treaty, and this for the following reasons:

- State resources are involved because tax is foregone.
- The measure is selective because it is targeted upon particular geographical areas.
- The measure will reduce the costs for companies investing in the renovation or the conversion into productive use of empty or derelict business premises in the eligible areas. It will therefore provide an advantage to such companies over other companies investing in other areas, and therefore not receiving the exemption.

— Because capital allowances apply to all business premises which have been renovated or converted into productive use in the designated areas it will, among others, inevitably benefit undertakings which are engaged in inter-State trade, or in a business sector in which there is inter-State trade. Furthermore, the scheme does not provide that the limits laid down in Council Regulation (EC) No 69/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to *de minimis* aid will be respected. Accordingly, the new exemption may give rise to aid which affects competition in inter-State trade.

13. Exemption grounds

- (a) Article 87(2) of the EC Treaty lists certain types of aid that are compatible with the EC Treaty. In view of the nature and purpose of the aid, and the geographical coverage of the scheme, the Commission considers, at this stage of the analysis, that the subparagraphs (a), (b) and (c) are not applicable to the measure in question.
- (b) Article 87(3) of the EC Treaty specifies other forms of aid, which may be regarded as compatible with the common market. In view of the nature and purpose of the aid measure and its geographical scope, the Commission considers, at this stage of the investigation, that the subparagraphs (a), (b), (d) and (e) of Article 87(3) are not applicable either.
- (c) In the notification the UK authorities appear to agree with the above analysis and suggest that the question is whether the aid measure is compatible with the common market on the basis that it will facilitate the development of certain economic areas and it will not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest (Article 87(3)(c) of the EC Treaty).
- (d) The coverage of the notified measure is not limited to small and medium-sized enterprises (SMEs), nor to firms in difficulty, nor to any one of the following activities: R&D, environmental protection, training, the creation or maintenance of employment. Therefore, the Commission considers, at this stage of the analysis, that the notified measure can not be declared compatible with the common market on the basis of its conformity with any of the following regulations, frameworks or guidelines:
  - Community guidelines on State aid for rescuing and restructuring firms in difficulty (OJ C 244, 1.10.2004, p. 2);
  - Community framework for State aid for research and development (OJ C 45, 17.2.1996, p. 5 and OJ C 111, 8.5.2002, p. 3);
  - Commission Regulation (EC) No 68/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to training aid (OJ L 10, 13.1.2001, p. 20) and Commission Regulation (EC) No 363/2004 of 25 February 2004 amending Regulation (EC) No 68/2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to training aid (OJ L 63, 28.2.2004, p. 20);
  - Commission Regulation (EC) No 2204/2002 of 12 December 2002 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to State aid for employment (OJ L 337, 13.12.2002, p. 3).

- (e) The notified scheme could not be declared compatible with Commission Regulation (EC) No 70/2001 of 12 January 2001 on the application of Articles 87 and 88 of the EC Treaty to State aid to small and medium-sized enterprises (OJ L 10, 13.1.2001, p. 33) and Commission Regulation (EC) No 364/2004 of 25 February 2004 amending Regulation (EC) No 70/2001 as regards the extension of its scope to include aid for research and development (OJ L 63, 28.2.2004, p. 22) either. In order for the aid to be in line with the provisions of the latter Regulations, it should be directed exclusively to SMEs respecting the foreseen maximum aid intensity. The scheme is not restricted to SMEs. Moreover, according to the data provided by the UK authorities, 85 % of all capital expenditure in the UK is undertaken by larger businesses and 15 % by SMEs. Thus, although the scheme would be open for all enterprises, regardless of their size, it seems that the real immediate beneficiaries of the BPRA will mainly be large businesses.
- (f) In the notification the UK authorities indicate that the aim of the measure is twofold: to promote the regional development and the environmental protection of disadvantaged areas in the UK. With regards to the environmental protection objective, the scheme cannot be assessed on the basis of the Community guidelines on State aid for environmental protection (OJ C 37, 3.2.2001, p. 3):
  - The measures cannot be qualified as any action designed to remedy or to prevent damage or to encourage the efficient use of the resources as defined in point 6 of the abovementioned guidelines.
  - The investments concerned cannot be qualified as strictly necessary in order to meet environmental objectives intended to reduce or eliminate pollution and nuisances or for the rehabilitation of polluted industrial sites as defined respectively in points 36 and in 38 of the environmental protection guidelines.
  - The measures cannot satisfy the rules applicable to operating aid in the form of tax reductions as defined in point E.3.2.
- (g) The primary objective of the measure, as indicated by the UK authorities, is to promote the regional development. Therefore, the Commission has examined the compatibility of the measure on the basis of the Guidelines on national regional aid (OJ C 74, 10.3.1998, p. 9), hereinafter referred to as the “regional aid guidelines”. The results of this analysis are presented below.

14. Conformity with the regional aid guidelines

The capital allowances are granted in relation to the capital costs occurred for renovating or converting into productive use qualifying business premises in the designated disadvantaged areas. In its notification the UK authorities argue correctly that the notified scheme is therefore primarily focussed on investment. According to the regional aid guidelines, aid for investment in disadvantaged areas may be compatible with the common market, but only if certain conditions are satisfied. At this stage of the examination, the Commission has doubts whether the notified scheme respects the conditions set out in these guidelines:

14(1) By letter No SG(2000) D/106293 of 17 August 2000, the Commission approved the UK regional aid map for the period 2000 to 2006 (N 265/2000). The map defines the areas eligible for national regional aid under the derogations of Article 87(3)(a) and (c) of the EC Treaty. The Article 87(3)(a) EC Treaty regions included in the map were defined on the basis of EU-wide criteria (NUTS level II regions with a GDP per capita in PPS lower than 75 % of the Community average). The Article 87(3)(c) EC Treaty areas were selected on the basis of geographical units and social and economic indicators, proposed by the UK authorities themselves. The business premises capital allowances will apply to costs qualifying as capital assets occurred for renovation or conversion into productive use of business premises situated in the so-called "designated disadvantaged areas", which have been defined on the basis of different geographical units and indicators (see point 5 above). The result of this approach is that a number of areas eligible under the notified measure does not fall within the areas eligible for regional aid as defined in the present UK regional aid map.

14(2) Although the Commission has already dealt with this issue in the State aid C 13/2002 *Stamp duty exemption for non-residential property in disadvantaged areas* ⁽³⁾, being the latter scheme targeted precisely on the same disadvantaged areas, doubts whether the geographical coverage of the business premises capital allowances is compatible with the regional aid guidelines persist. The concern is still based on the fact that the approval of the scheme, including the list of "designated disadvantaged areas" would in effect lead to a widening of the UK regional aid map. In turn, this would undermine the concentration of regional aid areas, which is a leading principle of the Community's regional aid policy ⁽⁴⁾.

14(3) In order for the aid to be acceptable in assisted areas, it has to promote the development of the less-favoured regions by supporting either initial investment to establishments located in regions eligible for regional aid or job creation that is linked to investment ⁽⁵⁾. Initial investment is defined in point 4.4 of the guidelines as "an investment in fixed capital relating to the setting-up of a new establishment, the extension of an existing establishment, or the starting-up of an activity involving a fundamental change in the product or production process of an existing establishment (through rationalisation, diversification or modernisation)." The UK authorities were not able to remove the Commission's doubts as to whether expenditure incurred under the BPRA would constitute "initial investment" in all circumstances within the meaning of point 4.4 of the regional aid guidelines.

⁽³⁾ L 149, 17.6.2003, p. 18.

⁽⁴⁾ In this context the Guidelines on national regional aid point out that regional aid "... is conceivable in the European Union only if it is used sparingly and remains concentrated on the most disadvantaged regions. If aid were to become generalised and, as it were, the norm, it would lose all its incentive quality and its economic impact would be nullified. At the same time, the aid would interfere with the normal interplay of market forces and reduce the efficacy of the Community economy as a whole".

⁽⁵⁾ Point 4.1 of the regional aid guidelines.

14(4) Section 360B of the draft Schedule 1 "Capital allowances: renovation of business premises in disadvantaged areas" allows the application of the notified depreciation rules in relation to:

- (a) the conversion of a qualifying building into qualifying business premises,
- (b) the renovation of qualifying building if it is or will be qualifying business premises,
- (c) or repairs to a qualifying building or, where the qualifying building is part of a building, to the building of which the qualifying buildings forms part, to an extent that the repairs are incidental to expenditure within paragraph (a) or (b).

The Commission is not able, at this stage of the analysis, to conclude that work for conversion and renovation falls without a doubt under the definition of initial investment as given above. Especially the words repair and renovation linguistically point out the direction of replacement investment, which, for the Commission falls under the definition of operating aid. According to point 4.15 of the regional aid guidelines operating aid is aimed at reducing a firm's current expenses. Cases in point as given by the regional aid guidelines are replacement investments ⁽⁶⁾.

14(5) Point 5.4. of the regional aid guidelines provides that regional aid schemes are approved by the Commission, subject to the aid intensity ceilings and the duration defined in the regional aid map. The scheme intends to operate until 2010 and the UK authorities do not plan to modify it to fit the regional aid rules that come into force on 1 January 2007.

14(6) Point 4.18 specifies that the total amount of regional investment aid should respect the aid intensity ceilings set out in the regional aid map. In the notification, the UK argues that the intensity of the scheme is estimated around 9-10 % NGE ⁽⁷⁾. According to the UK authorities, this would be the most likely case based on experience gained in tax offices in the UK, assuming that about 50 % of all expenditure on renovation will go to integral plant and machinery, 40 % to commercial buildings and the remaining 10 % will be on industrial buildings. However, the maximum aid intensity up to 40 % NGE could be reached in case of unincorporated business and up to 30 % NGE in case of companies. The UK authorities claim that the likelihood of such maximum aid intensities is very slim, as this would assume that all the company's expenditure should be on the commercial building, i.e. on renovations for which no allowances are currently available, with no expenditure on integral plant and machinery which all qualify for capital allowances under the current regime for plant and machinery.

⁽⁶⁾ Footnote 21 of the regional aid guidelines, p. 14.

⁽⁷⁾ NGE: Net Grant Equivalent.

14(7) The Commission has doubts as to whether the “theoretical” maximum aid intensities would rarely apply in practice. The definition of refurbishment is based on fiscal rules on capital expenditures as well as on the associated accountancy rules and it does not seem that plants that become an integral part of the buildings, such as lifts, heating systems, water and waste water services, alarm and security systems, fire fighting/prevention systems and wiring associated with or ancillary to any of the foregoing could be kept separately from a building. In view of the more used general accountancy rules this kind of plants should become part of the building and, therefore, all the capital costs will qualify for capital allowances under the notified business premises renovation allowances scheme.

14(8) Point 2 of the regional aid guidelines provides that the granting of (regional) State aid in certain sectors (transport, shipbuilding, fisheries and coal) is subject to specific restrictions. The Guidelines on national regional aid excludes specifically from its scope the production, processing and marketing of Annex I products. Therefore any aid granted to undertakings operating in the production, processing and marketing of Annex I products is to be assessed according to the Community Guidelines for State aid in the agriculture sector⁽⁸⁾. In addition, pursuant to the provisions of the Multisectoral Framework (MSF 2002)⁽⁹⁾, no regional aid may be granted in the synthetic fibres and steel sectors, and a maximum aid intensity of 30 % of the regional aid ceiling applies for an investment in the motor vehicle sector that exceeds an aid amount above EUR 5 million. According to the notification, sensitive sectors are not excluded from the scope of the BPRA scheme. It is unclear though how the UK authorities will ensure that the aid granted under the notified scheme to companies engaged in the abovementioned specific sectors will comply with the applicable special State aid rules.

14(9) Finally, the incentive of the measure can be questioned, as businesses might deliberately keep premises vacant for a year and forgo the income that could be generated by making use of these premises in order to benefit from BPRA.

15. In the light of what has been said above, the Commission concludes that the proposed scheme does not fall within the scope and field of application of the existing guidelines, frameworks or regulations. The Business premises renovation allowances scheme is focused on deprived areas for which, at present, no guidelines or frameworks exist.

16. The former Guidelines on State aid for undertakings in deprived urban areas⁽¹⁰⁾, which expired in 2002, would not have covered this kind of measure either. However, the

Commission Notice on the expiry of the guidelines on State aid for undertakings in deprived urban areas⁽¹¹⁾ provides that the non-prolongation of the guidelines does not imply that state aid for deprived areas would no longer be possible and, depending on specific circumstances of the proposed aid in question, it may be approved directly upon the basis of Article 87(3) of the EC Treaty.

17. Accordingly, it is necessary to examine if the notified scheme could qualify for one of the exemptions laid down in Article 87(3) of the EC Treaty. In order to do so, the Commission has assessed whether the measure proposed by the UK is necessary and proportionate to the stated objective and does not distort competition to an extent contrary to the common interest.

18. Compatibility with Article 87(3) of the EC Treaty

18(1) In the past, the Commission has expressed the opinion that the rehabilitation of brownfield sites contributes to important Community objectives⁽¹²⁾. Brownfield has been defined as land and/or buildings in urban or rural areas that have previously been developed, but that are not currently in use⁽¹³⁾. The Commission believes that the renovation or conversion of empty business premises in order to bring them back into productive use as proposed by the UK by means of the notified measure could also be considered as a rehabilitation measure and would therefore, in general, contribute to Community objectives.

18(2) However, the Commission believes that at this stage further analysis is required in order to judge the appropriateness and proportionality of the Business Premises Renovation Capital Allowances. This is underlined by the following facts:

— According to the data provided by the UK authorities, 85 % of all relevant expenditure in the UK is undertaken by larger businesses and only 15 % by SMEs. Although the scheme is open for all enterprises regardless of their size, the main beneficiaries of the BPRA will mainly be large businesses.

— However, the UK authorities have stated that even in those cases where large companies own the business premises, SMEs would nevertheless be able to benefit from the measure indirectly as they are often renting business outlets from large enterprises. This is underlined by data provided by the UK indicating that of new leases taken out on premises vacant for more than one year, 31 % are by large businesses and 69 % by SMEs. For the most deprived areas according to the definition of the UK, the respective figures are 26 % for large enterprises and 74 % for SMEs.

⁽⁸⁾ OJ C 28 of 1.2.2000, p. 2.

⁽⁹⁾ Multisectoral Framework on regional aid for large investment projects, OJ C 70 of 19 March 2002, p. 8, as amended by the “Commission communication on the modification of the Multisectoral Framework on regional aid for large investment projects (2002) with regard to the establishment of a list of sectors facing structural problems and on a proposal of appropriate measures pursuant to Article 88(1) of the EC Treaty, concerning the motor vehicle sector and the synthetic fibres sector”, OJ C 263 of 1 November 2003, p. 3.

⁽¹⁰⁾ OJ C 146, 14.5.1997, p. 6.

⁽¹¹⁾ The Commission Notice on the expiry of the Guidelines for undertakings in deprived urban areas was published in OJ C 119, 22.5.2002, p. 21.

⁽¹²⁾ See Commission decision on Land remediation (State aid N 385/2002).

⁽¹³⁾ See Commission decision on stamp duty exemption L 149, 17.6.2003, p. 18.

- The Commission notes that the notified measure is not restricted to small and medium-sized companies within the Commission definition. Furthermore, the Commission also notes that the scheme is not restricted to assisted areas pursuant to Article 87(3)(a) or Article 87(3)(c) of the EC Treaty.
  - The use of the 2 000 designated most deprived areas of the UK as target area of the notified measure raises the same issues as already in the case of the Stamp duty exemption scheme. It deviates from the standard practice of the Commission when dealing with regional aid. The Commission continues to believe that such a deviation needs to be justified in order to avoid that beneficiaries in areas which are not designated as assisted areas according to Article 87(3)(a) areas and/or Article 87(3)(c) areas receive a disproportionate economic advantage adversely affecting trading conditions to an extent contrary to the common interest.
  - Furthermore, in approving the Stamp duty exemption scheme on the basis of the specific merits of this scheme, the Commission imposed a number of conditions. Amongst others, the Commission decided that monitoring needed to be ensured and that the beneficial effects of the scheme on physical regeneration and notably on brownfield sites needed to be demonstrated. The Commission so far has not received any ex-post analysis enabling it to assess the beneficial effects of the scheme.
  - Although the UK authorities state that the average aid intensity would be between 9 % and 10 % net, maximum aid intensities under the notified measure can reach up to 40 % net in case of unincorporated businesses and up to 30 % net in case of companies, respectively.
- 18(3) The Commission, after a first preliminary assessment of the measure, therefore has doubts whether the

measure proposed by the UK is proportionate to the objective and does not distort competition to an extent contrary to the common interest. The Commission is of the opinion that a more thorough analysis of this complex question is necessary. The Commission wishes to collect information from other interested parties. To do so, the Commission must, for legal reasons, open the procedure provided for in Article 88(2) of the EC Treaty. It is only with the help of such observations that the Commission can decide whether such aid is necessary and does not adversely affect trading conditions to an extent contrary to the common interest.

4. DECISION

19. In the light of the foregoing considerations, the Commission, acting under the procedure laid down in Article 88(2) of the EC Treaty, requests the United Kingdom to submit its comments and to provide all such information as may help to assess the aid scheme "Business Premises Renovation Allowances", within one month of the date of receipt of this letter.
20. The Commission wishes to remind the United Kingdom that Article 88(3) of the EC Treaty has suspensory effect, and would draw your attention to Article 14 of Council Regulation (EC) No 659/1999, which provides that all unlawful aid may be recovered from the recipients.
21. The Commission warns the United Kingdom that it will inform interested parties by publishing this letter and a meaningful summary of it in the *Official Journal of the European Union*. It will also inform interested parties in the EFTA countries which are signatories to the EEA Agreement, by publication of a notice in the EEA Supplement to the *Official Journal of the European Union* and will inform the EFTA Surveillance Authority by sending a copy of this letter. All such interested parties will be invited to submit their comments within one month of the date of such publication."

Iepriekšējs paziņojums par koncentrāciju
(Lieta Nr. COMP/M.3678 – Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV)

Lieta, kas pretendē uz vienkāršotu procedūru

(2005/C 56/07)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

1. Komisija 2005. gada 24. februārī saņēma paziņojumu par ierosinātu koncentrāciju saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾ 4. pantu, ar kuru uzņēmumi Goldman Sachs Mortgage Company ("GSMC", ASV), ko kontrolē Goldman Sachs Group, Inc. ("Goldman Sachs", ASV) un The Cerberus Group ("Cerberus", ASV) Padomes Regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē iegūst kopīgu kontroli pār uzņēmuma Transamerica European Trailers ("TET", Apvienotā Karaliste) daļu, iegādājoties tā akcijas.

2. Attiecīgie uzņēmumi veic šādu uzņēmējdarbību:

- Goldman Sachs: ieguldījumu bankas pakalpojumi un vērtspapīri,
- Cerberus: ieguldījumi personiskajā īpašumā,
- TET: komerciālu autopiekabju iznomāšana.

3. Iepriekšējā pārbaudē Komisija konstatē, ka Regulas (EK) Nr. 139/2004 darbības joma, iespējams, attiecas uz paziņoto darījumu. Tomēr galīgais lēmums šajā jautājumā vēl nav pieņemts. Ievērojot Komisijas paziņojumu par vienkāršotu procedūru dažu koncentrācijas procesu izskatīšanai saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 139/2004 ⁽²⁾, jānorāda, ka šī lieta ir nododama izskatīšanai atbilstoši paziņojumā izklāstītajai procedūrai.

4. Komisija uzaicina ieinteresētās trešās personas iesniegt tai savus iespējamus apsvērumus par ierosināto darbību.

Apsvērumiem jānonāk Komisijā ne vēlāk kā 10 dienas pēc šīs publikācijas datuma. Apsvērumus Komisijai var nosūtīt pa faksu (faksa numurs (32-2) 296 43 01 vai 296 72 44) vai pa pastu ar atsauces numuru COMP/M. 3678 – Goldman Sachs/Cerberus/TET/JV uz šādu adresi:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ Pieejams Konkurences ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē:

http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/legislation/consultation/simplified_tru.pdf.